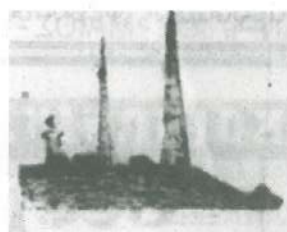

ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ=ΜΑ
ΝΩΛΙΑΣΣΑ=ΜΠ
ΖΑΝΙ=ΔΡΙΣΚΟΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 Τ.Κ. 10431 ΑΘΗΝΑ ΕΤΟΣ 8ο ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 33 ΑΠΡΙΛΙΟΣ-ΜΑΪΟΣ-ΙΟΥΝΙΟΣ 2001

ΤΑΧΝΑΡΙΑ

Επίσκεψη του Βουλευτή της Ν.Δ. Κώστα Τασιούδη στη Μανωλιάσσα

Στις 17 Απριλίου επισκέφτηκε το χωριό μας ο βουλευτής της Ν.Δ. Κώστας Τασιούδης.

Στα δύο καφενεία συζήτησε με τους κατοίκους τους χωριού για τα τοπικά προβλήματα και γενικότερα της Ηπείρου.

Οι εντυπώσεις που άφησε όπως μας είπαν όσοι παρεβρέθηκαν στη συνάντηση ήταν πολύ καλές.

Ο κ. Τασιούδης σύμφωνα με προηγούμενη υπόσχεση που επέδωσε στην Εκκλ. Επιτροπή 500.000 χιλ. δρχ. για τον Αν-Γιώργη.

Στη συζήτηση ήταν παρόντες μεταξύ των άλλων ο πρόεδρος κ. Αλέξης Γούσης, ο πρόεδρος του Πολιτιστικού Συλλόγου κ. Ιωάννης Νίκου, ο ταμίας της Αδελφότητας κ. Κων/νος Ισκος και το μέλος του Συμβουλίου της Αδελφότητας κ. Σταύρος Νάκος.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή ευχαριστεί τον κ. Τασιούδη για την ευγενική του προσφορά.

Δήμαρχε μ' ακούς;

Η Αδελφότητα των Μανωλιασσιτών της Αθήνας, όπως θα σας είναι γνωστό, πέρα από τις άλλες δραστηριότητές της, εκδίδει από βετίες, τρίμηνη εφημερίδα με τίτλο «Τ' ΑΧΝΑΡΙΑ».

Συνδρομητές - παραγόμενοι της εφημερίδας μας είναι όλοι οι Μανωλιασσιτές, όπου και αν αυτοί διαμένουν στο εξωτερικό ή το εσωτερικό της χώρας, φίλοι της Μανωλιάσσας και πολλοί νομικά πρόσωπα, μεταξύ των οποίων πρώτος ο δήμος Μπιζανίου.

Το έντυπό μας αυτό είναι η γέφυρα που ενώνει τους Μανωλιασσιτές της διασποράς με τη γενέτειρά γη, τη Μανωλιάσσα.

Από τις στήλες της εφημερίδας μας, οι συντοπίτες μας και οι άλλοι μαθαίνουν τα "χαμπέρια" μας και με λαχτάρα, όπως μας "μοθόγανε", περιμένουν το επόμενο φύλλο.

Πολλοί από τους συνδρομητές μας διαμαρτύρονται και μας καταλογίζουν έλλειμμα στην πληροφόρησή τους, για τα έργα που αποφασίζεται να γίνουν στη Μανωλιάσσα.

Αυτό βέβαια οφείλεται στο γεγονός ότι το αρμόδιο γραφείο δήμου δεν μας ενημερώνει για ό,τι αποφασίζεται στο δημοτικό συμβούλιο εσείς για μας (τους Μανωλιασσιτές) χωρίς εμάς αφού Μανωλιασσιτική φωνή δεν ακούγεται στο δημοτικό συμβούλιο Μπιζανίου.

Το τοπικό συμβούλιο του δημοτικού διαμερίσματος του χωριού μας μας ενημερώνει για ό,τι σας προτείνει. Η έγκριση ή απόρριψη των προτάσεων αυτών είναι στην κρίση του Δημοτικού συμβουλίου στο οποίο ανήκει και η ευθύνη της ενημέρωσης.

1. Τι κονδύλια εγράψατε στον προϋπολογισμό σας για έργα στη Μανωλιάσσα και ποιο το ύψος του προϋπολογισμού του Δήμου;

2. Τι μέτρα πήρατε για την πρόληψη πυρκαϊών στη Μανωλιάσσα;

3. Το νερό στο Κεφαλόβρυσο θα μας το πάρουν και θα πούμε το νερό νεράκι;

Και αν προκύψει βλάβη στο Κεφαλόβρυσο π.χ. μείωση ή χαθεί το νερό πώς η ανάδοχος εταιρεία ή ο δήμος Δωδώνης θα αποκαταστήσει τη ζημιά; Υπάρχει σχετική ρήτρα-δέσμευση στη σύμβαση δήμου Δωδώνης - εταιρείας;

Είναι κατοχύρωση των δικαιωμάτων μας η σφράγιση της γεώτρησης και το αντίο της εταιρείας;

Εμείς τι να πούμε στους συγχωριανούς μας για καθό και για κακό να καθαρίσουν τις στέρνες και να ετοιμάσουν τις φτσέλες;

Το πρόβλημα είναι πολύ σοβαρό όπως σας το επεσήμανε και ο πρόεδρος του τοπικού συμβουλίου του χωριού μας κ. Αλέξης Γούσης και οι ευθύνες τεράστιες.

Κε Δήμαρχε

Οι Μανωλιασσιτές σας τίμησαν με την ψήφο τους με την ελπίδα ότι θα βοηθούσατε αποφασιστικά στην πρόοδο και προκοπή της Μανωλιάσσας και το περιμένουν έστω και στην εκπονή της Δημοτικής σας θητείας.

Η Αδελφότητα των Μανωλιασσιτών της Αθήνας ευελπιστεί ότι θα δώσετε εντολή στο αρμόδιο γραφείο σας να μας ενημερώνει έστω για ό,τι αποφασίζεται στο Δήμο Μπιζανίου και αναφέρεται στη Μανωλιάσσα, ώστε και εμείς με τη σειρά μας να ενημερώνουμε τους συγχωριανούς μας με «Τ' ΑΧΝΑΡΙΑ».

Στ.Γ.

ΤΣΑΜΗΔΕΣ ΚΑΙ ΤΣΑΜΟΥΡΙΑ

Το νοσηρό όραμα της «Μεγάλης Αλβανίας» μπορεί να δημιουργήσει μελλοντικά απειλή για τη Χώρα μας, με αιχμή τους Τσάμηδες. Εξάλλου η αναταραχή στα Βαλκάνια, που συνεχίζεται, και οι ανακατατάξεις που έγιναν δεν αφήνουν περιθώρια εφησυχασμού.

Οι Αλβανικές οργανώσεις των Τσάμηδων δραστηριοποιούνται έντονα και ζητούν: «Αποκατάσταση των δικαιωμάτων της Αλβανικής μειονότητας στην Ελλάδα, αναγνώριση της δήθεν γενοκτονίας των Τσάμηδων Αλβανών, την καταβολή αποζημιώσεων» και πολλά άλλα.

- Ο Ουτσέκ (UCK), Αλβανικός Απελευθερωτικός Στρατός ενθαρρυνόμενος από τους Τούρκους και άλλους φίλους μας... σχεδιάζει να αναλάβει δράση στο Ελληνικό έδαφος, με σκοπό τη δικαίωση των Τσάμηδων και τη δημιουργία της «Μεγάλης Αλβανίας».

ΙΣΤΟΡΙΚΟ:

Τσαμουριά είναι η «παρά τον Θύαμιν ποταμὸν χώρα» κατά την εγκυκλοπαίδεια Ελευθερουδάκη, η περιοχή της αρχαίας Θεσπρωτίας, ο σημερινός νομός της Θεσπρωτίας. Τσάμηδες ονομάζονται οι κάτοικοι της Τσαμουριάς, ασχέτως θρησκείας. Ο Φιλολόγος-Συγγραφέας Σαράντος Καργάκος που ασχολήθηκε μεθοδικά με τους Τσάμηδες σημειώνει: «Οι Τσάμηδες είναι ένα νοθογενές συνοθύλευμα πληθυσμών με ακαθόριστη προέλευση που κατοικούσε στις περιοχές Παραμυθιάς, Φιλιατών, Πάργας, Μαργαριτίου και σε μερικά χωριά του Δέλβινου».

Γιατί ονομάστηκαν Τσάμηδες δεν είναι ακόμα απόλυτα ξεκαθαρισμένο. Υπάρχει η άποψη ότι πήραν την ονομασία αυτή από τον Ισάμ (Ισάμηδες - Τσάμηδες). Ο Ισάμ ήταν ο πρώτος Ηγεστής από το Λεσκοβίκι που αρνήθηκε της θρησκείας του κατά την Τουρκική κατάκτηση. Κατ' άλλη άποψη η ονομασία προέρχεται από τον ποταμό Θύαμιν-Καλαμά, που διαρρέει την Τσαμουριά και κατ' άλλη από τους Σάμεις που ήταν αρχαίοι Ηπειρωτο-Ιλλυρικός λαός. Την άποψη αυτή ασπάζεται και ο ιστορικός Πουκεβίλ.

Το μεγαλύτερο μέρος των Τσάμηδων ήταν Χριστιανοί και οι άλλοι Μουσουλμάνοι Τουρκαλβανοί.

Κατά την Τουρκοκρατία η Τσαμουριά δοκιμάστηκε από τις φαρτίες των Ντεμάτων και των Σειδίκων που προέρχονταν από Αλβανικές οικογένειες. Επεβλήθησαν στην περιοχή και δημιούργησαν σοβαρά προβλήματα. Στην Παραμυθιά είχε επιβληθεί η οικογένεια των Προνιάτων η οποία κατά τους αγώνες των Σουλιωτών εναντίον του Αλή Πασά, τάχθηκε τότε προς τους Σουλιώτες και τότε προς τον Αλή.

Στους Βαλκανικούς πολέμους οι Τσάμηδες τάχθηκαν με το μέρος των Τούρκων και σχημάτισαν συμμορίες με τις οποίες λυμαίνονταν την περιοχή.

Η δράση των συμμοριών αυτών τερματίστηκε από τον Ελληνικό Στρατό και από εθελοντικά ανταρτικά σώματα Θεσπρωτών.

Ύστερα από τους Βαλκανικούς πολέμους η περιοχή της Τσαμουριάς περιήλθε στην Ελλάδα και στους Τσάμηδες αναγνωρίστηκαν δικαιώματα Έλληνα Πολίτη. Μετά τη δημιουργία του Αλβανικού κράτους οι Τσάμηδες παρέμειναν στην Ελλάδα και ύστερα από τη Μικρασιατική καταστροφή εξαιρέθηκαν από την υποχρεωτική ανταλλαγή των πληθυσμών.

- Στις 18 Φεβρ. 1926 δήλωσαν, με υπόμνημά τους, πως ήταν Αλβανοί στη γλώσσα και την καταγωγή, Μουσουλμάνοι στο θρήσκευμα αλλά Έλληνες πολίτες.

- Όταν το Ελληνικό κράτος απαλλοτρίωσε μαζί με τα άλλα και τα φιλικά των ισχυρών Τσάμηδων και τα διένειμε στους ακτήμονες εκείνοι δυσανεκτήθηκαν. Έτσι εύκολα και με τη βοήθεια των Ιταλών πείστηκαν ότι είναι Αλβανοί. Η Αλβανοποίηση των Τσάμηδων κράτησε από το 1913 μέχρι το 1925.

Στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο μπήκαν στο πλευρό των Ιταλών. Στράφηκαν κατά του άμαχου πληθυσμού. Έκαψαν τη Θεσπρωτία, εκτέλεσαν πατριώτες, βίασαν γυναίκες, έκλεισαν κοπάδια ζώων και λεηλάτησαν τα πάντα. Το ίδιο έκαναν και στη διάρκεια της Γερμανικής κατοχής. Εμπαιναν στα χωριά και σκότωναν χωρίς λόγο. Ήταν ο φόβος και ο τρόμος της περιοχής, με τις ευλογίες των κατοχικών αρχών. Διόμισαν χιλιάδες Έλληνες εκτελέστηκαν από τους Τσάμηδες, που καταδικάστηκαν για εγκλήματα πολέμου και σε βάρος τους εκκρεμούσαν καταδίκες.

Όταν έγινε φανερό ότι οι δυνάμεις του Άξονα έχαναν τον πόλεμο, οι Τσάμηδες εγκατέλειψαν ορματικά τη Θεσπρωτία και έφυγαν μαζί με τα αφεντικά τους για την Αλβανία, φοβούμενοι τις δικαστικές αρχές και την απειλή αντιστασιακών Ελληνικών οργανώσεων. Δεν τους έδιωξε κανείς. Φοβήθηκαν να μείνουν εδώ και να λογοδοτήσουν για τα εγκλήματα που διέπραξαν. Μέχρι το 1947, που γίνονταν οι διακανονισμοί, καμιά απαίτηση δεν προέβαλαν. Τώρα εγείρουν παράλογες απαιτήσεις.

Επειδή στην Πολιτική δεν ισχύει το «βλέποντας και κάνοντας» αλλά το «προβλέποντας και προκάνοντας» επιβάλλεται να ξανατονιστεί στις Αλβανικές αρχές να σταματήσουν κάθε απειλή επιβολής και διεκδίκησης κατά της Χώρας μας και πως η Εθνική μας ασφάλεια είναι θέμα υπέρτατο, αμετάθετο και αδιαπραγμάτευτο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΚΩΝ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΙΚΟ ΑΝΤΑΜΩΜΑ

Στις 24 Μαρτίου αντάμωσαν πολλά μέλη της Αδελφότητας με τις οικογένειές τους σε αίθουσα που παραχώρησε ο Σύλλογος ΠΡΟΟΔΟΣ στο Αιγάλεω.

Στο κάλεσμα του Δ.Σ. της Αδελφότητας ανταποκρίθηκαν αρκετές οικογένειες Μανωλιασσιτών.

Η Αδελφότητα προσέφερε μεζέδες, κρασί και διάφορα ποτά. Πολλές ήταν και οι προσφορές σε πίτες και διάφορους παραδοσιακούς μεζέδες από τις Μανωλιασσιτίτσες νοικοκυρές.

Η Αδελφότητα Μανωλιασσιτών ευχαριστεί θερμά τον Πολιτιστικό Σύλλογο «Πρόοδος», για την παραχώρηση της αίθουσας για το αντάμωμα της Αδελφότητας που πραγματοποιήθηκε στις 24 Μαρτίου 2001.

Ο Σύλλογος «Πρόοδος» βρίσκεται στο Λιούμη Αιγάλεω, Κορυτσάς 33 τηλ. 5905833.

Στο Σύλλογο «Πρόοδος» λειτουργούν τα εξής τμήματα: ζωγραφική, ελληνορωμαϊκή πάλη, ελεύθερη πάλη γυναικών, αερόμπικ, γυμναστική, χορός, τένις.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

• Ο ΧΡΗΣΤΟΣ και η ΔΗΜΗΤΡΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ στις 19 Μαΐου βάπτισαν το αγοράκι τους, το όνομα αυτού ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.
• Ο ΓΙΩΡΓΟΣ και η ΕΥΗ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ στις 23 Ιουνίου βάπτισαν το γιο τους.
Η βάπτισμα έγινε στην Αγία Μαρίνα Κορωπίου. Ο γιος ακούει στο όνομα ΡΑΦΑΗΛ.
• Η ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ και ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Θ. ΜΠΕΛΛΟΣ στις 23 Ιουνίου βάπτισαν το γιο τους στον Ιερό Ναό Παναγίας της Γοργοεπηκόου Μάνδρας.
Το όνομα αυτού ΘΩΜΑΣ.
Να σας ζήσουν και να τα καμαρώσετε όπως ποθείτε.

ΓΑΜΟΙ

ΒΑΣΙΛΗΣ ΙΣΚΟΣ - ΟΛΓΑ ΠΕΤΡΟΥ
19 Μαΐου 2001

Μετά από αρραβώνα δύο χρόνων αποφάσισαν να παντρευτούν ο ΒΑΣΙΛΗΣ γιος της Θάλας και του Γιώργου ΙΣΚΟΥ και η ΟΛΓΑ κόρη της Ευδοξίας και του Θεοκλήρου ΠΕΤΡΟΥ.
Όλοι οι καλεσμένοι όχι μόνον δεν άργησαν αλλα από πολύ νωρίς κατέκλυσαν το προαύλιο της Αγίας Αναστασίας Περιού, όπου και τελέστηκε το μυστήριο του γάμου.
Παρόντες σωματικά και ψυχικά οι Μανωλιαστές συμμετείχαν στη μεγάλη χαρά του ζευγαριού, στέλνοντας ηλούσιες και εγκάρδιες τις ευχές τους για έγγαμο βίο ευλογημένο και ανθοφόρο.
Μετά το γάμο εδόθη δεξίωση σε συγγενείς και φίλους του ζευγαριού στο ξενοδοχείο Αχαρνές (Θρακομακεδόνες).
Γνήσιο Μανωλιαστικό γλέντι με τους ήχους της παραδοσιακής μας μουσικής από Ηπειρώτικο συγκρότημα στους πρόποδες της Πάρνηθας.
Πλούσιο τραπέζι με πολλά φαγητά και ποτά. Η πίστη "αναστέναξε" ασφυκτικά γεμάτη από την αρχή μέχρι το τέλος.

ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΠΑ - ΠΑΝΝΗΣ ΛΥΜΠΕΡΗΣ

Στις 12 Μαΐου η ΜΑΡΙΑ ΠΑΠΠΑ κόρη της Πηνελόπης και του ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ παντρεύτηκε τον εκλεκτό της καρδιάς της ΠΑΝΝΗ ΛΥΜΠΕΡΗ.
Το μυστήριο του γάμου τελέστηκε στη Παναγία Χαλδαρίου.
ΡΑΝΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ-ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ
Στις 17 Ιουνίου ο ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ γιος της ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑΣ και του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ και η ΡΑΝΙΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ ήρθαν "εις γάμου κοινωνίαν".
Το μυστήριο τελέστηκε στον Ιερό Ναό του Αγ. Γεωργίου Ελευσίνιας.
Να ζήσετε και να 'στε πάντα ευτυχισμένοι.

ΜΠΕΛΛΟΣ ΣΟΥΛΑ - ΝΙΚΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ

Τελικά αποφάσισαν να παντρευτούν ο Γιάννης και η Σούλα. "Και έσονται οι δύο εις σάρκα μία".
Συγγενείς προς την εντολή αυτή του Θεού τα δύο Μανωλιαστικά παιδιά φρόντισαν να την πραγματοποιήσουν.
Το μυστήριο του γάμου θα τελεστεί στον Αν-Γιώργη Μανωλιάσας στις 28 Ιουλίου.

ΙΣΚΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑ - ΖΙΑΝΟΣ ΜΙΧΑΗΛ

Η Βασιλεία Ισκού κόρη του πατέρα Αθανασίου και της Ξάνθης παντρεύεται τον εκλεκτό της καρδιάς της Μιχαήλ Ζιάνο.
Το μυστήριο θα τελεστεί στο Μητροπολιτικό Ναό της Καστοριάς στις 18 Αυγούστου.
Η ώρα η καλή.

ΘΑΝΑΤΟΣ

+ ΑΝΤΩΝΗΣ Δ. ΓΟΥΣΗΣ 90 ετών
20-4-2001

Πλήρης ημερών στα ενενήντα του χρόνια έφυγε από κοντά μας ο κυρ. Αντώνης Γούσης.
Ενας ακόμη κρίκος κόπηκε από την αλυσίδα των Μανωλιαστών.
Στον ιερό ναό του νεκροταφείου Παπάγου εψάλη η νεκρώσιμος ακολουθία στις 20 Απριλίου.
Τα παιδιά του, τα εγγόνια του, οι συγγενείς και οι φίλοι τον συνόδευσαν στη τελευταία του κατοικία.
Τα αποχαιρετιστήρια λόγια στον Αντώνη Γούση:
Σεβαστέ Αντώνη Γούση,
Αισθάνομαι μεγάλη την ανάγκη και βαρύ το χρέος να απευθύνω τα τελευταία λόγια εκ μέρους των Μανωλιαστών, εκφράζοντας τη λύπη όλων μας.
Γεννήθηκε πριν από 90 χρόνια στο ιστορικό χωριό Μανωλιάσας Ιωαννίνων. Πως 'ιέρεα, έφυγε από το 1929 και κατετάχθηκε στη Σχολή Μονίμων Υπαξιτών του Ποθ. Ναυτικού Πόρου. Συμμετείχε στο κίνημα του Ναυτικού, υπηρέτωντας στο Β/Π ΕΛΛΗ.
Το 1950 αποστρατεύτηκε από το Π.Ν.
Από το 1955 έως το 1978 εργάστηκε ως προσωπάρχης στην ΑΓΕΤ - ΟΛΥΜΠΟΣ - ΗΡΑΚΛΗΣ.
Το ήθος, η ευγένεια, η ειλικρίνεια και η αξιοπρέπεια χαρακτήριζαν την προσωπικότητά σου και σε συνόδευσαν σε όλη σου τη ζωή.
Πάντοτε καθηποδούρετος, ενεργητικός και αισιόδοξος παρέμεινες απλός και πάνω απ' όλα άνθρωπος. Ως οικογενειάρχης υπήρξες λαμπρός σύζυγος και στοργικός πατέρας.
Απομόνητε Αντώνη Γούση, πορεύου εν ειρήνη, ήσυχος πως επετέλεσες το καθήκον σου με τον καλύτερο τρόπο. Πορεύου το δρόμο που δεν έχει λύση, ούτε πόνο αλλα ζωή στεφάνιστη.
Είμαι βέβαιος πως όσοι σε γνώρισαν, σε ζήσαμε, σε αγαπήσαμε θα σε θυμόμαστε πάντα.
Ας είναι ελεφύ το χώμα του Υμηττού που θα σε σκεπάσει.
Εναποθέτω στη σεπτή σορό σου λίγα λουλούδια από τη γη που σε γέννησε.
Αιώνια σου η μνήμη.

Κ.Π.Γ.

+ ΑΜΑΛΙΑ ΖΑΧ. ΝΤΑΦΛΟΥ

Στις 24 Μαΐου 2001 έφυγε για πάντα από κοντά μας η Αμαλία χήρα Ζαχαρία ΝΤΑΦΛΟΥ, σε ηλικία 78 ετών.

Η νεκρώσιμη ακολουθία ψάλλθηκε την επομένη στο ναό της Κοίμησης της Θεοτόκου στη Ραφήνα, όπου παραβρέθηκαν πολλοί συγγενείς, φίλοι και γνωστοί της. Τώρα αναπαύεται τον ύπνο του δικαίου στο κοιμητήριο της Ραφήνας.

Δοκιμάστηκε σκληρά στη ζωή της. Πάληψε με νύχια και με δόντια, έντιμα, για να μεγαλώσει το μονάκριβο γιο της, κάτω από δύσκολες συνθήκες. Ευτύχησε και τον είδε καλά αποκαταστημένο.

Ο Θεός την αξίωσε και είδε τρεις εγγονές από τις οποίες τις δυο τις καμάρωσε και νυφούλες.

Έφυγε ήσυχα και αθόρυβα όπως αθόρυβη ήταν σ' όλες τις εκδηλώσεις της.

Εμείς που τη γνωρίσαμε από κοντά διαπιστώσαμε ότι ήταν ένας γλυκός και καλωσύνης άνθρωπος με χαρμό πρόσωπο και σπινθηροβόλο βλέμμα. Ποτέ δεν κατηγόρησε κανένα.

Συλλυπούμεθα τους συγγενείς της θερμά και ευχόμαστε να είναι ελεφύ το χώμα της Ραφήνας που τη σκέπασε.

Ο εκδότης και διευθυντής των "Αχναρίων" την κατευόδεψε με τα πιο κάτω λόγια...

Σεβαστή και αγαπημένη μου θεία.

Είμαστε όλοι εδώ συγκεντρωμένοι, τα παιδιά σου, τα εγγόνια, τ' αδελφία, οι συγγενείς και οι φίλοι μπροστά στη σεπτή σορό σου, για να σου απευθύνουμε τα τελευταία χαιρετίσματα. Αν και γνωρίζαμε την περπεία της υγείας σου τον τελευταίο χρόνο εντούτοις η αναγγελία είδησης του θανάτου σου μας λυπήσε πολύ.

Αισθάνομαι έντονα την ανάγκη σου που δυο λόγια όχι φτιασισμένα όπως συνηθίζεται τέτοιες στιγμές αλλα πραγματικά. Γιατί υπήρξες και συ πραγματική - αληθινή χωρίς φτιασίδια. Ήσουν όμορφη από φυσικού σου. Η πολυτάραχη ζωή σου σε ανέδειξε πραγματική κυρία. Τα σάραντα κύματα κι αν σε χτύπησαν δεν κατάφεραν να σε κάμψουν.

Στάθηκες σαν βράχος μεσ' το κύμα. Η μοίρα σου έγραψε να παίζεις στη ζωή δύο ρόλους, της μάνας και του πατέρα.

Σαν καλός καπετάνιος οδήγησες το πλοίο της ζωής σε ήρεμα νερά. Έδωσες το δικό σου στίγμα. Υπήρξες μια αγωνίστρια

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙ

Στη μνήμη της Αμαλίας χήρας Ζαχαρία Ντάφλου προσφέρθηκαν τα παρακάτω χρηματικά ποσά για τον Ιερό ναό της Παντοβασίλεισας Ραφήνας.
Οικογένεια Θεοφίλου Ζαχ. ΝΤΑΦΛΟΥ 100.000
Οικογένεια Ζαχαρούλας ΝΤΑΦΛΟΥ και Χρυσοστόμου ΣΤΑΥΡΙΔΗ 50.000
Οικογένεια Μαρίας ΝΤΑΦΛΟΥ και Σωκράτη ΣΚΟΥΦΟΥ 50.000
Οικογένεια Χρήστου ΜΠΕΛΛΟΥ 20.000
Οικογένεια Θεοδώρας ΜΠΕΛΛΟΥ 20.000
Οικογένεια Βάγιας ΣΚΟΥΦΗ 10.000
Οικογένεια Χαρίτσου ΜΠΕΛΛΟΥ 20.000
Οικογένεια Ηλιά ΜΠΕΛΛΟΥ 20.000
Οικογένεια Αικατερίνης ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 20.000
Οικογένεια Νικολάου ΣΙΩΣΟΥ 20.000
Αδελφοί Κων. ΓΙΩΤΑΚΗ και Αλεξάνδρα Ναπ. ΓΙΩΤΑΚΗ 50.000
Οικογένεια Βασιλικής ΓΙΩΤΑΚΗ και Μάριου ΓΚΟΥΜΑ 15.000
Οικογένεια Κλέαρχου ΜΠΕΛΛΟΥ 30.000
Οικογένεια Κωνσταντίνου ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ 30.000
Οικογένεια Κωνσταντίνου ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΔΗ 15.000
Οικογένεια Κωνσταντίνου ΓΙΩΤΑΚΗ του Παναγιώτου 20.000
Οικογένεια Αναστασίου Π. ΛΙΟΠΟΥ 10.000

της ζωής. Ήσουν γυναίκα με μεγάλη ψυχική δύναμη και δεν το έβαθες κάτω μπροστά στα εμπόδια. Όπως κάθε αγώνας έτσι και ο δικός σου έφερε τους καρπούς. Σε αξίωσε ο Θεός να καμαρώσεις στο πλευρό του μονάκριβου γιου σου μια άξια γυναίκα. Σε αξίωσε ο Θεός να καμαρώσεις νυφούλες τις δύο από τις τρεις εγγονές σου.

Η ζωή σε αποζημίωσε παίρνοντας αμέτρητη αγάπη απ' όλα τα μέλη της οικογένειάς σου. Γι' αυτή άληθως την οικογένειά σου καμαρώνες γεμάτη υπερηφάνεια. Κάθε χρόνο σαν τα χειρόνια την Άνοιξη άραζες στη Μανωλιάσας.

Φέτος η Άνοιξη δεν ήρθε, θεία Αμαλία. Φέτος το σπίτι χορτάρισε, είναι γεμάτο αγριοπούδα και τριαντάφυλλα.

Εμείς όλοι, συγγενείς και φίλοι σαν περνάμε θα σε καθημερίζουμε, θα περιμένουμε να ανταποκριθείς το χαμόγελο και λόγια γεμάτα καλωσύνη.

Φέτος το δρομολόγιο άληθε θεία Αμαλία δεν πάει για Μανωλιάσας θα πας κοντά στα άλλα αγαπημένα σου πρόσωπα.

Θα πας εκεί που δεν υπάρχει το μαύρο μαντήλι του πόνου, η λύπη και ο στεναγμός αλλα η ζωή η αιώνια.

Σε λίγο θα σε συνοδεύσουμε στην τελευταία σου κατοικία στη φιλόξενη γη της Αττικής.

Η αρχοντική σου μορφή, η ευγενική σου ψυχή θα μείνουν ζωντανά στη μνήμη μας.

Καλό ταξίδι μόνα, γιαγιά, αδελφή, θεία, Αμαλία.

Ας είναι ελεφύ το χώμα που θα σε σκεπάσει.

Επίσης στη μνήμη της Αμαλίας χήρας Ζαχαρία Ντάφλου προσφέρθηκαν τα παρακάτω χρηματικά ποσά για τον Ιερό ναό της Παντοβασίλεισας Ραφήνας.

Οικογένεια Θεοφίλου Ζαχ. ΝΤΑΦΛΟΥ 100.000
Οικογένεια Ζαχαρούλας ΝΤΑΦΛΟΥ - Χρυσοστόμου ΣΤΑΥΡΙΔΗ 50.000
Οικογένεια Μαρίας ΝΤΑΦΛΟΥ - Σωκράτη ΣΚΟΥΦΟΥ 50.000
Αδελφοί Κων. ΓΙΩΤΑΚΗ - Αλεξάνδρα Ναπ. ΓΙΩΤΑΚΗ 50.000
Οικογένεια Ποιήκαρου ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗ 10.000
Οικογένεια Νικολάου ΣΚΟΥΦΟΥ 30.000
Οικογένεια ΣΤΑΥΡΙΔΗ και ΔΡΑΚΟΥΛΑΚΟΥ 50.000
Οικογένεια Κλέαρχου ΜΠΕΛΛΟΥ 20.000
Οικογένεια Νικολάου ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ 10.000
Οικογένεια Χρήστου ΠΑΤΡΑ 10.000
Οικογένεια Θεοφίλου ΚΥΡΚΟΥ 5.000
Οικογένεια Αργύρη ΜΠΕΝΑΚΗ 10.000
Οικογένεια Σταύρου ΤΣΑΠΕΠΑ 10.000
Οικογένεια Σταμάτη ΣΚΟΥΦΟΥ 5.000

ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

Οι οικογένειες Κων/νου Φ. Μάρκου και Φίλιππα Μάρκου προσέφεραν στην Παναγία τριθέσιο στασίδι.

Ο Ιάκος Νικόλαος προσέφερε το αναλόγιο στον Αν-Γιώργη.

Η οικογένεια του Θεοκλήρου Νίκου προσέφερε το ποσό των 400.000 δρχ. για την κατασκευή παγκαρίου στον Αν-Γιώργη.

Υπάλληλος της ΕΡΤ (Αν-Λιά) προσέφερε 100.000 δρχ. για προσκυνητάρι στον προφήτη Ηλία.

Οι οικογένειες Στέργιου Τσέντσου προσέφεραν το ποσό των 160.000 για τις εικόνες του τέμπλου του Προφ. Ηλία.

Ο Αν-Λίας είναι ένα ιστορικό μνημείο που κινδυνεύει να καταρρεύσει.

Τελευταία έγιναν πολλές συζητήσεις για τη συντήρηση του μνημείου αυτού. Για το σκοπό αυτό ευαισθητοποιημένοι οι συγγενείς και φίλοι της Αμαλίας Ντάφλου, αντί για στεφάνι, συγκεντρώσαν το παραπάνω ποσό το οποίο παρέλαβε ο αδελφός της Θεοδότος Μπέλλος.

Για τη σωτηρία του μνημείου επιβάλλεται η σύνταξη μελέτης από ειδικό ώστε να μην αλλοιάσει η φυσιογνωμία του μνημείου.

Σε μια τέτοια περίπτωση ελπίζουμε ότι όλοι οι φορείς θα συμβάλλουν στην επιτυχία της σωστής συντήρησης του μνημείου.

ΑΝΤΙ ΓΙΑ ΣΤΕΦΑΝΙ

Εις μνήμην του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΤΣΑΚΑΛΟΥ προσέφεραν στην αδελοφότητα οι:
ΜΑΡΚΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΣ 10.000 δρχ.
ΝΙΚΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ 10.000 δρχ.
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ 10.000 δρχ.

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΑΝΩΛΙΑΣΙΤΩΝ
Σωκράτους 59 Αθήνα
Τ.Κ. 10431
ΙΔΡΥΤΗΣ:
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ
(Φεβρουάριος 1993)
ΕΚΔΟΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΝΩΛΙΑΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
«Ο ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ»
ΚΩΣΤΑΣ Π. ΓΙΩΤΑΚΗΣ
Συνδρομές, επιστολές, συνεργασίες κ.λπ. να στέλνονται στις διεύθυνσεις:
α) ΓΙΩΤΑΚΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
Ρήγα Φεραίου 41
Τ.Κ. 16674 - Α. Γλυφάδα
Τηλ. 8944405
β) ΛΙΟΝΤΟΣ ΗΛΙΑΣ
Επιδάου 27
Γαλάτσι Τ.Κ. 11147
ΤΗΛ.: 5983842
Fax: 2915967
Ετήσια συνδρομή
Εσωτερικού: 3.000
Εξωτερικού: 5.000

Ο κυρ-Αντώνης θα μας ρεΐψει, ήταν καλός, ευγενικός, φιλοσοφημένος γέροντας και τον αγαπούσα πολύ.

Τα τελευταία χρόνια τα καθοκαίρια ερχόταν τακτικά στην «ΤΡΑΤΑ». Κάθε φορά θα με ρωτούσε για τα νέα της Μανωλιάσας. Χαιρόταν γιατί διάβαζε «Τ» ανάρια» και ρωτούσε να μάθει για τις νεότερες γενιές αλλα και τους παλιότερους.

Η ζωή του ήταν γεμάτη, έφυγε ξαφνικά και θα μας ρεΐψει. Αυτά μας είπε ο Κλέαρχος αποχαιρετώντας τον κυρ-Αντώνη.

Στη μνήμη του ΑΝΤΩΝΗ ΓΟΥΣΗ ο Κλέαρχος Π. Μπέλλος προσέφερε στην Αδελοφότητα το ποσό των 30.000 δρχ.

ΑΓΟΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

ΝΤΑΦΛΟΣ
ΘΕΟΦΙΛΟΣ

ΛΙΜΑΝΙ ΡΑΦΗΝΑΣ ΤΗΛ.: (0294) 23356

καφέ - μονικό μελεδοπωλείο

ΠΛΑΤΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ 1 - ΠΑΡΑΛΙΑ ΕΛΕΥΣΙΝΑΣ ΤΗΛ. 5560418

ΜΠΕΛΛΟΣ ΑΛΕΚΟΣ
του ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ

Μονοπωλίο

Ο ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ

Βρήκα μίαν άλλ' δ' λεία, απ' λ' έ-
τει, πατριώτες Μανωλιασσίτες. Κα-
λή κατάκαλ'.

Καθαρή - με τη γραβάντ' σ'.

Ξεκούραστη - ούτε σκάψιμον, ούτε άργωμα, ούτε
πότισμα, ούτε κλάδιμα, ούτε θέρισμα.

Ούτε νοίκ.

Ούτε Δεής.

Ούτε Ευδάπης.

Ούτε Ερπς.

Ούτε τέλ' καθαριότητας.

Ούτε όλα τα άλλα δώσει και δώσει.

Ούτε ταμειακή μηχανή.

Ούτε τιμουλάιο.

Ούτε φορ.

Ούτε Φ.Π.Α.ς.

Όλο αυτούνα τα παραπάν ουόχ. Λες και ζας σ' άλ-
λου κόσμου. Βαν'ς τα καλά σ'. Γραβατώνεισαι. Ανε-
βαίνεις στου στασιδ'. Σφυράς εικίνου του πράμα - που
διν τουν ήχου. Γυρνάς κατά πίσου, βγάνς του πλακέ
μπουκαλάκι της κουλώνιας, της αγναίκας με του τοί-
πουρου, ρουφάς να καθαρίσ' ου λαιμός, ματαγυρίζεις,
βήχεις μια, δυο βολές και παίρνεις να τραγδάς ένα
τρομπάριου καμαρουτάς.

- Ωρέ, Καραγκιόζ', τα παραλές. Ούλ' οι ψαλτάδες
πίν' νε ταίπουρο;

- Ε, όχι και ούλ'. Εγώ είδα μια βολά να πίν' νε. Μπου-
ρεί κι να 'χει γρίπ' οι ανθρώπους.

- Και με τουν έναν τοι παίρν'ς σβάρνα ούλ'.

- Ε, πες δυο - τρεις να ξεμπερδεύουμε.

- Γράμματα θέλ' αυτή η δλειά. Ξέρς;

- 24. Δε φτάν' νε;

- Δε φτάν'νε για. Θέλει ουδείου του τράμα. Βυζαντι-
νή Σχολή.

- Οι μπάρμπα Γιάν'ς που ψελν και ο μπάρμπα Θύμι-
ους πήγανει στου ουδείου; Έχνε οι Πενταγιοί τέτοιου
πράμα; Υστερίς, εγώ δεν θα πάου πρωτουψάλτς στη
Μητρόπολη Αθηνών να με το βουλώσ' ο καθηγητής.
Σε μια μικρή εκκλησία θα πάου, όχι Ζερβής Δεής.
Πρωτουψάλτ'ς! Και θ' αρχίσου απ' τοι πεθαμέν'. Αυ-
τοί είναι θ' αρχίσου απ' τοι πεθαμέν'. Αυτοί είναι τις κα-
λός. Ούτε ακούνει. Ούτε μιλάει. Οι άλλ' κλαίνε. Θα
βάν'νε αφτί ν' ακούσει τι λέω εγώ; Επειτα πες - πες θα
του μάθου του τροπαρίου. Σ' όλοι τοι αποθαμένοι,
πλούσιοι και φτωχοί, στρατηγικοί και στρατιώτες, πρου-
θυπουργοί και τελευταίοι του ίδιου λιεν, Ισότη. Δεν εί-
νει ουδείου του νεκραταρίου, να λίεμι μουσικές και
αρμονίες. Κει εχ και μια ευκολία η δλειά. Την άκσα σει
μια Εκκλησία στην Αθήνα. Ψάλ' η χουρουδία στο γυναι-
κουντή, τάχατες, και είναι του μαραφέτ' εκείνου, του
κασετόφωνου, και οι τση χουρουδίας παίρν'νε τουν
καφέτς η παίζ'νε και μια πρέφα. Δεν του είδα αυτού-
νου, να λέμε την αλήθεια. Ε, δε θα σκάνε κι όλοι οι άν-
θρωποι με τα πεθαμένιστικά ούλ' μέρα. Απόθαναν οι
μακαρίτες, να μην αρρωστήθονε κι αυτοί απ' τον καύ-
μό τς.

Υστερά, θα ψέλνουν στα βαφτίσια. Τσιρίζνε τα μου-
ρά. Φωνάζ'νε οι αγναίκες. Ξουρκίζ' ου παπάς. Χαλνάει
ο κόσμος. Τι πειράζ'. Να λένου κι εγώ κάμπουσο παραι-
κάτ; Ποιος μ' ακούει;

Μετά θα πάου στις γαμ. Ικει πάει η κβέντα σύννε-
φου. Λένει ασταμάτητο οι αγναίκες:

- Ουρανοιά νυφ.

- Δες τα μαλλιά τς - κόμμουση περίφημη!

- Αμ του νυφικό τς;

- Ουραίου βάψιμου.

- Αμ' εκείνους ο γαμπρός;

- Τι δλειά καν;

- Εχ αδερφάδες απάντρεφτες;

- Εχει.

- Γιατί βιάστηκε; Τι θα γίν'νε εκείνες; Δεν τουν πήραν
κι τα χρόνια.

- Πώς δεν τουν πήραν; Δες καράφλα γλόμπου πε-
ντακόσιον κηρίων. Γόνα η κβέντα. Κι εκεί που θα ψελ-
νου:

- Η δε γυνή ίνα φοβέιτε τον άνδρα.

- Πάτα τουν, φώναζνε όλες οι αγναίκες.

Αμ' στουν Ησαία γίνεται που γίνεται, χαλασμός!
Ασπίδα και κράνος πρέπει να έχ' και ου γαμπρός. Κει η
νύφ. Κει ου παπάς. Κει ου διάκους. Κι ο κουμπάρους.
Κει ο καντιλανάτς. Πόλεμου! Ιμένα δε θα με παίρ'νε
τα βόλια. Είμαι άκρ.

Βέβαια, ρουτάει: Τι θα βγάνου;

Να: Το μισθό μ'.

Τα τυχερά από ζωντανό και πειθαμέν.

Λειτουργίες απ' τουν παπά, και κρισάκ' και λαδάκ'.

Πλυκά και μπουμπουνιέρες.

Κει όλα ετούτα χωρίς Φ.Π.Α.ς. Δεν είναι καλή η δλειά

αυτή Μανωλιασσίτες, πατριώτες;

Πώς δεν είναι; Είναι και παραινεί!

ΣΥΣΚΕΨΗ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ «ΑΧΝΑΡΙΩΝ» ΚΑΙ Δ.Σ. ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Αθήνα σήμερα 3 Ιουλίου 2001 μέρα Τρίτη και ώρα 20.00 συνήλθαν, σε κοινή σύσκεψη, η Συντακτική Επιτροπή των «Αχνα-
ριών» και το Δ.Σ. της Αδελφότητας και συζήτησαν θέματα της εφημερίδας και την επιστολή που πήραμε από τον συγχωρια-
νό μας **Λευτέρη Καλιό**.

Αποφασίστηκε ομόφωνα να δημοσιευτεί η επιστολή, να δοθούν ανάλογες απαντήσεις και να μη δοθεί συνέχεια στα ίδια θέματα.

Στόχος της εφημερίδας είναι να επισημαίνει τα προβλήματα, να δημοσιοποιεί τις απόψεις και κρίσεις αρμοδίων και μη για να συμ-
βάλλει στη λύση τους.

Η ευθύνη για την επίλυση των προβλημάτων ανήκει στους αρμόδιους φορείς.

Η Συντακτική Επιτροπή

... Σ. Γιωτάκης

Κ.Π. Γιωτάκης

Β. Νάκου - Σιάμπερη

Α. Λιόντος

Αικ. Ισκού

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας

Η. Λιόντος

Κ. Ισκος

Χρ. Ντάφλου - Γιωτάκη

Χρ. Γιώτης

Π. Παππάς

Στ. Νάκος

Ν. Ντάφλος

Δημοσιεύουμε παρακάτω την από 30/5/2001 επιστολή του συγχωριανού μας κ. Λευτέρη Κολιού:

Ιωάννινα, 30-5-2001

Αγαπητά Αχνάρια!

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 8 χρόνων ζωής σας ως ενημερω-
τικού εντύπου, σας εύχομαι από την καρδιά μου να μπορέσετε να συ-
νεχίσετε πιο εποικοδομητικά. Σκοπός σας πρέπει να είναι, ασφαλώς, να
υπηρετήσετε το γενικότερο συμφέρον των Μανωλιασσιτών.

Είναι αλήθεια ότι πολλές φορές «τ' Αχνάρια» πιστεύω ότι από κακία,
αλλά από κακή ή ελλιπή πληροφόρηση ή και παραπληροφόρηση, στε-
νοχώρησαν πολύ κόσμο, ενώ θα μπορούσαν να το αποφύγουν.

Μια σωστότερη πληροφόρηση, πιστεύω ότι θα βοηθούσε στην αντι-
κειμενικότερη αντιμετώπιση των θεμάτων.

Επειδή «τ' Αχνάρια» ζητούν τη βοήθεια όλων για καλύτερη ενημέρω-
ση, θεωρώ ότι η εφημερίδα δεν πρέπει να «πετροβολάει» άστοχα και με
ελαφρά καρδιά. Ιδίως στο «Λίγο απ' όλα... για όλα» λίγο περισσότερη α-
ντικειμενικότητα, ακόμα δε και ήπια αυτοκριτική δε θα έβλαπτε.

Στο τελευταίο φύλλο (Φ.32) θίγονται κάποια πράγματα όχι με τόση
σοβαρότητα όση θα έπρεπε! Και επειδή τυχαίνει να γνωρίζω μερικά θέ-
ματα, παρακαλώ, δεχθείτε ορισμένες εξηγήσεις. Ετσι ίσως αποφευ-
χθούν παρεξηγήσεις.

Α) Δρόμος αντιπυρικής ζώνης: Όπως θα ξέρετε, ο δρόμος αυτός δεν
προβλέπεται ποθενά. Ήταν μια σκέψη δική μου πριν από τις δημοτικές
εκλογές του 1998, την οποία βρήκαν ορθή οι συνυποψήφιοί μου και τη
θέσαμε στο πρόγραμμα. Αμέσως μετά τις εκλογές και συγκεκριμένα
το Νοέμβριο 1998 συντάχθηκε μία έντυπη υπεύθυνη δήλωση και αρχί-
σαμε τη συγκέντρωση υπογραφών των ιδιοκτητών ότι δέχονται ν' α-
νοίξει ο δρόμος αυτός, γιατί πιστεύαμε ότι, πέρα από την αντιπυρική
πρόστασία που θα παρέχει, αξιοποιεί και τα κτήματα των κατοίκων δι-
νοντας προσέλαση.

Όμως δύο ιδιοκτήτες δεν συμφώνησαν με αυτή την άποψη και αρνή-
θηκαν να υπογράψουν τη δήλωση. Το δυσάρεστο είναι ότι βρίσκονται
σχεδόν στις δύο άκρες του δρόμου. Εγώ πάντως δεν έπαυσα να ελπίζω
πως κάποια στιγμή θα αντιληφθούν και αυτοί το συμφέρον τους και θα
συναινέσουν, γι' αυτό και συνεχίζονται οι προσπάθειες για την επίτευ-
ξη του στόχου.

Β) Γράφουν «τ' Αχνάρια» ότι υπάρχουν παράπονα για το δρόμο του
συντοκισμού γιατί δεν εφαρμόστηκε το σχέδιο δεν..., δεν..., δεν... (μια
σειρά αρνητικών λόγων).

Είναι απορίας άξιο γιατί «τ' Αχνάρια» δεν μπήκαν στον κόπο να ενη-
μερωθούν, τόσο για το σχέδιο, όσο και για όλα τ' άλλα.

Εγώ θα περιμένα απ' «τ' Αχνάρια» να αρχίζουν έτσι να γράφουν: «Επι-
τέλους ένας δρόμος που από το 1953 που χαράχτηκε, βασάνιζε πο-
λλούς ανθρώπους χωρίς να μπορεί να ανοιχτεί, έτω και το 2000 άνοι-
ξει». Και ας έκανε στη συνέχεια τις επικρίσεις δικαιολογημένες ή αδι-
καιοηθγες. Σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του σχεδίου, έπρεπε να ξέ-
ρετε, αγαπητά «Αχνάρια», ότι για να εφαρμοστεί έπρεπε να γκρεμι-
στούν ακόμα και σπίτια. Θα το έκαναν κάτι τέτοιο «τ' Αχνάρια»;

Στο ό,τι είναι στενός, νομίζω ότι, όταν ο καθένας από εμάς αρχίζει να
φράζει στενεύοντας από τη μια μεριά ο ένας και από την άλλη ο άλλος,
τότε ο δρόμος δεν φαρδύνει!

Τέλος για τη χαλιόστρωση δεν ξέρω που βρήκαν «τ' Αχνάρια» τα πα-
ράπονα. Επειδή ρώτησα τον πέρα Μαχαλά που χρησιμοποιεί το χαλι-
οστρωμένο κομμάτι, θέλω να σας πληροφωρώ ότι οι άνθρωποι γέ-
λασαν όταν άκουσαν ότι «τ' Αχνάρια» παραπονούνται. Ο δρόμος δεν ο-
λοκληρώθηκε. Όμως «τ' Αχνάρια», αφού ήθελαν να παρέμβουν, είχαν
χρέος, κατά την γνώμη και όχι μόνο, να φροντίσουν να μάθουν αν υ-
πάρχουν πιστώσεις ψηφισμένες για το σκοπό αυτό; Πόσες; Για πότε;
Και μετά να κρίνουν έστω και επικρίνοντας.

Γ) Για το νερό στο Κεφαλόβρυσο: Συμφωνώ απόλυτα ότι χρέος του
Δήμου Δωδώνης ήταν να ζητήσει και τη γνώμη των όμορων Δήμων
πριν αποφασίσει για την άδεια ή όχι προς την εταιρεία. Είμαι όμως υ-
ποχρεωμένος να κάνω το συνήγορο του διαβόλου και να πω ότι αδικεί-
τε, αγαπητά «Αχνάρια», τους άλλους Δήμους, **πλην Δωδώνης**, με τα
σχόλιά σας. Το κάνετε ίσως γιατί δεν έχετε ενημερωθεί όσο έπρεπε για τη
διαδικασία, την ταχύτητα χορήγησης της άδειας και για τις ενέργει-
ες των Δήμων.

Επιτρέψτε μου να σας δώσω ορισμένα πληροφορικά στοιχεία, πι-
στεύοντας πως έτσι θα ενημερωθούν καλύτερα και οι αναγνώστες σας.

Στις 21-6-2000 με την υπ' αριθ. 8 απόφαση ο Δήμος Δωδώνης επέ-
τρεπε στην Εταιρεία να προβεί σε γεωτρήσεις.

Η απόφαση αυτή ήταν άγνωστη στους πάντες μέχρι που δημοσιεύ-
τηκε η υπ' αριθ. Πρωτ. Δ.Β.Ε.Α. 1112/Φ4.1151/25-7-2000 απόφαση
του Νομάρχη Ιωαννίνων κ. Ν. Ζαρμπαλά με την οποία εγκρινόταν η ά-
δεια εκμετάλλευσης των υδάτινων πόρων περιοχής κεφαλόβρυσου.

Αμέσως ενημερώθηκε ο Δήμαρχος Μπιζανίου, ο οποίος αντέδρασε
με το υπ' αριθ. 3546/10-8-2000 έγγραφο προς τη Δ/νση διαχείρισης υ-
δάτινων πόρων Ηπείρου και ζήτησε εγγυήσεις.

Στις 18-8-2000 ο Δήμος Αγίου Δημητρίου με το υπ' αριθ. 5740/18-8-
2000 έγγραφο διαμαρτύρεται προς πάσα κατεύθυνση.

Με ημερομηνία 27-8-2000 και αρ. πρωτ. 16 διαμαρτύρεται ο Πρόε-
δρος του Τοπικού Συμβουλίου προς Περιφερειάρχη, Νομάρχη και Δή-
μαρχο Μπιζανίου.

Στις 30-8-2000 οι Δήμαρχοι Αγίου Δημητρίου, Δερβιζιάνων και Μπιζα-
νίου εκδίδουν δελτίο τύπου διαμαρτυρόμενοι έντονα τόσο για την α-
πόφαση, όσο για το εσπευσμένο της απόφασης.

Στις 31-8-2000 δημοσιεύεται η διαμαρτυρία των Δημάρχων Αγ. Δη-
μητρίου, Μπιζανίου και Δερβιζιάνων στην εφημερίδα Νέοι Αγώνες
Ηπείρου.

Στις 2 και 3-9-2000 δημοσιεύονται διαβεβαιώσεις στον Πρωινό Λόγο
ότι «δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα νερού».

Τέλος στις 7-9-2000 το Τμήμα Διαχείρισης Υδάτινων Πόρων Ηπείρου
αποστέλλει Ενημερωτικό Σημείωμα με τη διαβεβαίωση ότι έγιναν προ-
εργασίες και δεν θα υπάρξουν παρενέργειες στο νερό.

Αρα οι αντιδράσεις υπήρξαν και πιστεύω πως ο κόσμος δε θα μείνει
με τα χέρια σταυρωμένα, αν διαπιστώσει πρόβλημα με το νερό. Και δεν
είναι μόνο οι Μανωλιασσίτες. Είναι οι Δωδωνοπολίτες, οι Θεριακίσις, οι
Κοπανιώτες, και άλλοι που θα πάρουν, ίσως, «το Νόμο στα χέρια
τους», αν χρειαστεί. Αναμένουμε.

Δ) Καμπαναριό Αγίου Γεωργίου:

Κατ' αρχήν θέλω να δηλώσω ότι δεν με απασχολεί τόσο αν θα ανε-
γερθεί καμπαναριό ή όχι. Όμως έχω καθήκον να ενημερώσω τόσο εσάς,
όσο και τους ενορίτες ότι η Εκκλησιαστική Επιτροπή με παρακάλεσε να
ετοιμάσω δύο έντυπες καταστάσεις προκειμένου να συγκεντρώσουν
υπογραφές των ενοριτών που επιθυμούν την ανέγερση καμπαναριού
δηλώνοντας και την προτίμησή τους για τη θέση του.

Επειδή στα σχόλιά σας σχετικά με τις απόψεις, τα δεδομένα, το ύψος,
τη θέση, υπάρχουν πολλές ανακρίβειες, θέλω να ενημερώσω σχετικά
με τα εξής:

1. Το καμπαναριό ανέκαθεν έδειχνε την είσοδο του αυλείου χώρου
που οδηγεί στην είσοδο του ναού.

2. Ίσως χωρίς τη θέλησή σας, αγαπητά «Αχνάρια» - απευθύνομαι σε
σας γιατί ο σχολιαστής είναι ανώνυμος - μπερδεύετε την είσοδο του
ναού με την είσοδο που οδηγεί στην είσοδο του ναού. Δεν υπάρχει
πουθενά, νομίζω, ορισμός ότι το καμπαναριό είναι πάντα δυτικά. Εξάλλ-
λου τούτο αποδεικνύεται με ένα σωρό παραδείγματα ναών που έχουν
το καμπαναριό όχι μόνο στο νότιο ή στο βόρειο ή το δυτικό μέρος του
αυλείου χώρου, αλλά και δίπλα στην κόγχη του Ιερού. Και ας μην ισχυ-
ριστέ κανείς ότι αυτά είναι εξαιρέσεις. Περιορίζομαι μόνο στο Αρχι-
μανδρεϊό, Αγία Αικατερίνη, Αγιο Ιωάννη περιοχής Ιωαννίνων. Για να μη
σας πω ότι στο ναό της Παναγίας της Περιβλέπτου το καμπαναριό βρί-
σκεται **δίπλα από την κόγχη του Ιερού**. Και μάλιστα ενσωματωμένο.
Αρα δεν είναι απόλυτος ο ισχυρισμός του σχολιαστή σας ότι το καμπα-
ναριό πρέπει να βρίσκεται δυτικά.

Ο σχολιαστής σας μιλάει για ύψος 14,50 μέτρα, έτσι αυθαίρετα. Τη
στιγμή μάλιστα που υπάρχουσα μελέτη ορίζει ύψος 10 μέτρων, όντας
το Πνευματικό Κέντρο πάνω από 9 μέτρα και ο ναός 8,50 μ. Επίσης μι-
λάει για κόστος 12 εκατομμυρίων! όταν ο μελετητής περιορίζει το κό-
στος μεταξύ πέντε και έξι εκατομμυρίων. Ασφαλώς, αν η Εκκλη. Επιτρο-
πή συνεχίσει πιστεύω ότι θα πάρει προσφορές από κατασκευαστές
και θα είναι απόλυτα γνωστό και το ύψος του κόστους πριν την έναρξη.
Σε ό,τι αφορά τον περιορισμό του ορίζοντα! Όποιος τ' ακούει μάλιστα
θα γελάει.

Πέρα όμως απ' αυτό πρέπει να αναλογιστούμε ότι υπάρχουν πάρα
πολλές ευθύνες για πολλή αλήθεια. Αν θέλετε, κάποια στιγμή μπορούμε
να τα θυμηθούμε.

Είναι ευχάριστο να ακούει κανείς για καίρι/σέβες, για τέντζερες, για
μαντανιές, τσουρέκια, σκαφίδια, τσαρούχια γιατί είναι πράγματα παρα-
δοσιακά, που μας βοηθούν να ανατρέξουμε στο παρελθόν και να θυ-

Συνέχεια στη σελίδα 4

ΡΑΠΠΑΣ
ΟΛΙΟ

ΑΝΘΡΩΠΩΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΥΠΟΝ ΚΑΥΣΙΜΩΝ

- ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ ΘΕΡΜΑΝΣΗΣ
- ΚΟΙΝΟΧΡΗΣΤΑ
- ΚΑΥΣΤΗΡΕΣ
- ΑΠΟΛΥΜΑΝΣΕΙΣ

ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ
53.16.444

ΑΡΧΟΝΤΙΚΟ
ΕΝΤΕΡΑΛ

ΓΙΩΤΑΚΗΣ
ΘΕΟΔΩΡΟΣ
& ΣΙΑ

ΠΛ. ΠΛΑΣΤΗΡΑ,
ΡΑΦΗΝΑ
ΤΗΛ.: (0294) 23569

ΑΛΕΚΟΣ Ε. ΜΠΕΛΛΟΣ

ΠΛ. Ηρώων Κύπρου 12
Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 9330786

bello
PATISSERIE

Συνέχεια από τη σελίδα 3

μηνόμαστε κακές ή καλές εμπειρίες μας. Μόνο που εδώ είναι άστοχη η συσχέτιση. Εκτός αν ο σχολιαστής το σχετίζει με το παλιό καμπαριό και την αναστήλωσή του.

Εκείνο που εμένα δεν μου φάνηκε ωραίο και το οποίο πίκρανε όλοους υπέγραψαν για την ανέγερση είτε στην είσοδο είτε στο πίσω μέρος είναι ο απαξιωτικός τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίστηκαν οι υπογράψαντες. Οι φράσεις: «Και τι ξέρουν αυτοί που υπογράφουν που βάζουν την υπογραφή τους», νομίζω ότι υποτιμά όλους τους χωριανούς, αλλά και εκείνους που το ξεστόμισε. Δίκαια ένας από τους υπογράψαντες απάντησε με την ερώτηση: «Για σταμάτα. Αλήθεια μας περνάς όλους για χαζούς;» (Δεν αναφέρω άλλες φράσεις που σχολιάζονται αρνητικά από τους χωριανούς, γιατί δεν ήμουν παρών).

Αν οι κάτοικοι δεν είναι ικανοί να κρίνουν πού και πότε να βάλουν την υπογραφή τους, τότε πρέπει να θεωρήσουμε ότι και οι εκλογές είναι άκυρες γιατί οι ψηφοφόροι δεν έχουν επίγνωση του τι κάνουν.

Πρέπει να ξέρουμε ότι όλοι μας βράζουμε στο ίδιο καζάνι. Και ως μη γελοίους.

Στο κάτω - κάτω είναι 203 οι υπογραφές εκείνων που θέλουν το καμπαριό στην είσοδο και 14 θέλουν το καμπαριό πίσω. Η αρχή της Δημοκρατίας και της ηλιθιότητας δεν έχει θέση:

Με βάση την απογραφή του Μαρτίου του 2000, κατά την οποία απογράφηκαν 301 άτομα μικροί - μεγάλοι, οι 200 υπογραφές ενηλίκων δεν έχουν καμιά σημασία:

Ακόμη και με βάση τις εκάστοτε εκλογές όπου κάθε φορά ο αριθμός των εκλογέων κυμαίνεται στους 320, δεν έχουν θέση οι 200 υπογραφές των ενοριτών; Λίγη σύνεση θα έπρεπε να περισσεύει!

Τέλος ένα μικρό - μικρό σχόλιο: Στο τελευταίο φύλλο σας υπάρχει μια αλήτη πρόκληση: Τρεις φωτογραφίες με τα ίδια παιδιά, απ' αυτά που βράβευσε η Αδελφότητα! Γιατί; Δεν βράβευσε άλλη

παιδιά;

Αλήθεια, η Αδελφότητα βράβευσε μόνο τα παιδιά που ζουν και σπουδάζουν στο Ήκονοπέδιο της Αθήνας; Τα παιδιά που σπουδάζουν στην επαρχία κάθε πότε τα βραβεύει, αν τα βραβεύει η Αδελφότητα; Μήπως κάθε τρία χρόνια; Και το ρωτώ αυτό γιατί για πρώτη φορά στο πανηγύρι του 15αυγούστου το 1998 ο τότε πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Αναστ. Λιόντος βράβευσε και τα παιδιά που δεν ζουν στο Ήκονοπέδιο της Αθήνας, αλλά πέτυχαν σε ΑΕΙ - ΤΕΙ της Επαρχίας.

Όλοι οι παρευρισκόμενοι χειροκρότησαν και την ενέργειά του και τη φράση του: «Δεν περιοριζόμαστε μόνο στα παιδιά της Αθήνας. Στο πανηγύρι θα βραβεύσουμε και τα παιδιά που πετυχαίνουν σε σχολές της Επαρχίας».

Το 1999 δεν τηρήθηκε η υπόσχεση. Γιατί; Δεν ίσχυε η δήλωση του Προέδρου; Ήταν «αυθαίρετη και αψυχολόγητη μεμονωμένη ενέργειά του και η Αδελφότητα περιορίζεται μόνο στα παιδιά του Ήκονοπεδίου» όπως δήλωσε ο επόμενος Πρόεδρος κ. Κων. Γιωτάκης;

Αν ναι, τότε γεννάται το ερώτημα: Η Αδελφότητα δεν εργάζεται συλλογικά; Ο Πρόεδρος δεν εκφράζει το Δ.Σ.; Και τότε ο ίδιος Πρόεδρος που απέφυγε να βραβεύσει τα επαρχιώτικα το καλοκαίρι του 1999, γιατί δέχτηκε να βραβεύσει παιδιά της Επαρχίας το 2001; Ή δεν τα βράβευσε; Τα βράβευσε, νομίζω, κι έπραξε άριστα. Τι επιτέλους ισχύει; Η δήλωση του πρώην Προέδρου; Η δήλωση του τώως Προέδρου; Ή η τελευταία

πράξη του τώως Προέδρου;

Μήπως για τα παιδιά του 1998-99 εφαρμόστηκε η παροιμία «αμαρτία γονέων παιδεύουσι τέκνα»;

Μήπως οι εκλογές του 1998 μας θόλωσαν και μας οδήγησαν στη λησμονιά; Και αν αυτό, γιατί; Και γιατί μόνο το 1999; Τέλος πάντων. Αυτά τα παιδιά που προβάλλετε στην τριπλή φωτογραφία δεν έχουν όνομα; Σας στέλνω αντίγραφο παιδιότερης φωτογραφίας με βράβευση και παρακαλώ προσέξτε τη ρεζόνα.

Αν θέλετε μπορώ να σας στείλω κι άλλες. Ζητώ συγγνώμη από τους εικονιζόμενους. Λυπάμαι πάρα πολύ που γίνονται δυσάρεστοι. Όμως είναι κάποια πράγματα που δεν κρύβονται. Εξάλλου ο

εκδότης - διευθυντής στο σχόλιο του για τα 8 χρόνια των «Αχνάρων» ζητάει τις παρατηρήσεις δηλώνοντας ότι «τ' Αχνάρια» ανήκουν σ' όλους τους Μανωλιασσίτες. Και ακόμα: η ρήση της τελευταίας σειράς της τελευταίας σελίδας του τελευταίου φύλλου σας πρέπει να ισχύει για όλους. Όχι μόνο για τους άλλους!

Σας ευχαριστώ
για τη
φιλοξενία

Φιλικότητα

Λευτέρης
Κοιλιός

ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΙΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Κοπή Πίτας

Αναμνηστική φωτογραφία του Δ.Σ. της Αδελφότητας με τα παιδιά που βραβεύθηκαν ή τους γονείς τους. Μεταξύ του Δ.Σ. διακρίνονται από αριστερά προς τα δεξιά: η Αλεξάνδρα Κ. Ισάκου, η Γωργία Αρ. Γιωτάκη, η Παναγιώτα Αλ. Κούκου, ο Μιχάλης Μπελάς για την κόρη του, ο Νικόλαος Β. Ντράφου για την αναστή του και η Παναγιώτα Γούση για την κόρη της. Στα ένδεκα αριστερά η Χριστίνα Κ. Ντράφου και δεξιά η Μάχη Ντράμπου.

Χριστίνα Κ. Ντράφου

Μάχη Ντράμπου

Για την καλύτερη κατανόηση των θεμάτων στα οποία αναφέρεται ο κ. Κοιλιός επελέξαμε να επαναλάβουμε ένα-ένα τα θέματα, στη συνέχεια αναφέρουμε τι έγραψαν "Τ' αχνάρια" και ακολουθεί σχόλιο της Συντ. Επιτροπής και του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

Α) Δρόμος αντιπυρικής ζώνης:

Ο κ. Κοιλιός γράφει:

Όπως θα ξέρετε, ο δρόμος αυτός δεν προβλέπεται πουθενά. Ήταν μια σκέψη δική μου πριν από τις δημοτικές εκλογές του 1998, την οποία βρήκαν ορθή οι συνυποδηφίοι μου και τη θέσαμε στο πρόγραμμα. Αμέσως μετά τις εκλογές, και συγκεκριμένα το Νοέμβριο 1998, συντάχθηκε μία έντυπη υπεύθυνη δήλωση και αρχίστηκε τη συγκέντρωση υπογραφών των ιδιοκτητών ότι δέχονται ν' ανοίξει ο δρόμος αυτός, γιατί πιστεύαμε ότι, πέρα από την αντιπυρική προστασία που θα παρέχει, αξιοποιεί και τα κτήματα των κατοίκων δίνοντας προσέλευση.

Όμως δύο ιδιοκτήτες δεν συμφώνησαν με αυτή την άποψη και αρνήθηκαν να υπογράψουν τη δήλωση.

Το δυσάρεστο είναι ότι βρίσκονται σχεδόν στις δύο άκρες του δρόμου. Εγώ πάντως δεν έπαψα να ελπίζω πως κάποια στιγμή θα αντιληφθούν και αυτοί το συμφέρον τους και θα συναινέσουν, γι' αυτό και συνεχίζονται οι προσπάθειες για την επίτευξη του στόχου.

"Τ' αχνάρια" έγραψαν στο φύλλο 29.

Μια και ο λόγος για τις φωτιές, τι έγινε ο δρόμος αντιπυρικής ζώνης;

Το Τοπ. Συμβούλιο του Δ. Διαμερίσματος Μανωλιασσίτες με την πρώτη του πράξη στις 10-1-1999 συμπεριέλαβε στην κατάρτιση του τεχνικού προγράμματος και τη διάνοιξη του δρόμου από την Αγ. Κυριακή μέχρι την οικία του Θεοδόχου Μπελήρου για προστασία αντιπυρικής ζώνης.

Από τότε έχουν περάσει γεμάτα δυο χρόνια. Εξέλιξαν οι λόγοι διάνοιξης του ως άνω δρόμου. Πού κόλλησε; Εξακόστηκε; Τουλάχιστον οι πυροσβεστικοί κρουνοί δουλεύουν; Κι αν δουλεύουν σκοπεύετε να ζητήσετε ένα πυροσβεστικό αυτοκίνητο να είναι σε ετοιμότητα τους καυτούς μήνες. Και όπως όλα δείχνουν θα έχουμε θερμό καλοκαίρι και παρατεταμένο.

Προέχει η πρόληψη των πυρκαγιών με τη διάνοιξη δασικών δρόμων αλλά και τη δημιουργία συνειδησης πυροπροστασίας στους πολίτες. «Καλύτερα να προληψάμε παρά να θεραπεύουμε».

Σχόλιο:

"Τ' αχνάρια" δεν αναζητήσαν τον πατέρα της ιδέας ούτε το ιστορικό του δρόμου αντιπυρικής ζώνης. Το ερώτημα τέθηκε στο Τοπικό Συμβούλιο που το συμπεριέλαβε στο πρόγραμμά του το 1999 και κατά τη γνώμη μας μετά από δύο χρόνια όφειλε να ενημερώσει τους Μανωλιασσίτες.

Όλοι συμφωνούμε για την αναγκαιότητα του δρόμου αντιπυρικής ζώνης. Οι ιδιοκτήτες που εμπλέκονται πρέπει να υπογράψουν τη δήλωση ώστε να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες και να πραγματοποιηθεί το έργο.

Β) Δρόμος συνοικισμού

Ο κ. Κοιλιός γράφει:

Γράφουν τα Αχνάρια ότι υπάρχουν παράπονα για το δρόμο του συνοικισμού γιατί δεν εφαρμόστηκε το σχέδιο δεν... δεν... δεν... (μια σειρά αρνητικών λόγων).

Είναι αβυσσός άβυσσος γιατί "Τ' Αχνάρια" δεν μπήκαν στον κόπο να ενημερωθούν, τόσο για το σχέδιο, όσο και για όλα τ' άλλα.

Τι έγραψαν "Τ' αχνάρια" στο φύλλο 32:

Παράπονα εκφράζονται για τον δρόμο του συνοικισμού.

- Δεν εφαρμόστηκε - ολοκληρώθηκε το σχέδιο διάνοιξης.
- Σε πολλή σημεία είναι στενός.
- Δεν χαλικοστρώθηκε όλο το μήκος του δρόμου και όπου στρώθηκε σκορπάει γιατί δεν πατήθηκε.

Το Σχόλιο:

Καλώς ή κακώς "Τ' αχνάρια" δεν έβαλαν να βρουν δυσαρεστημένους Μανωλιασσίτες για το δρόμο και να γράψουν θέμα.

Συγχωριανοί, μας είπαν τα παράπονά τους τα οποία οποία κατά τη γνώμη μας ήταν πραγματικά και τα δημοσιεύσαμε.

Σε ό,τι αφορά την ενημέρωση, το σχέδιο και λ.π. έχουμε καταντήσει ζητιάνοι ζητώντας κάθε φορά από το Τοπικό Συμβούλιο τα πάντα που αφορούν τις πράξεις, τα έργα, τα σχέδια και ότι αφορά τη Μανωλιάσσα για να ενημερώνονται όλοι οι Μανωλιασσίτες για ό,τι γίνεται και δε γίνεται.

Στα 8 χρόνια ζωής της εφημερίδας, δεν υπάρχει στοιχείο που να μας έστειλαν οι φορείς και να μη το δημοσιεύσαμε.

Η ενημέρωση είναι χρέος των φορέων προς τα μέλη και των τοπικών αρχόντων προς τους πολίτες από τους οποίους διεκδικούν τη ψήφο τους.

Και συνεχίζει ο κ. Κοιλιός:

Εγώ θα περίμενα απ' τ' Αχνάρια να άρχιζαν έτσι να γράφουν: «Επιτέλους ένας δρόμος που από το 1953 που χαραχτηκε, βασάνιζε πολλούς ανθρώπους χωρίς να μπορεί να ανοικτεί, έστω και το 2000 άνοιξε!» Και ας έκανε στη συνέχεια τις επικρίσεις δικαιολογημένες ή αδικαιολογητες.

Σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του σχεδίου, έπρεπε να ξέρετε, αγαπητά Αχνάρια, ότι για να εφαρμοστεί έπρεπε να γκρεμιστούν ακόμα και σπίτια. Θα το έκαναν κάτι τέτοιο τ' Αχνάρια;

Στο ότι είναι στενός, νομίζω ότι, όταν ο καθένας από εμάς αρχίζει να φράζει στενεύοντας από τη μια μεριά ο ένας και από την άλλη ο άλλος, τότε ο δρόμος δεν φαρδύνει!

Τέλος γ' τη χαλικοστρώση δεν ξέρω που βρήκαν τ' Αχνάρια τα παράπονα.

Επειδή ρώτησα τον πέρα Μακαρίτη που χρησιμοποιεί το χαλικοστρωμένο κομμάτι, θέλω να σας πληροφορήσω ότι οι άνθρωποι γέμισαν όταν άκουσαν ότι τ' Αχνάρια παραπονούνται.

Ο δρόμος δεν ολοκληρώθηκε. Όμως τ'

Αχνάρια, αφού ήθελαν να παρέμβουν, είχαν χρέος, κατά την γνώμη μου και όχι μόνο, να φροντίσουν να μάθουν αν υπάρχουν πιστώσεις ψηφισμένες για το σκοπό αυτό; πόσες; για πότε; Και μετά να κρίνουν έστω και επικρίνοντας.

Διαβάστε τι έγραψαν "Τ' αχνάρια" για το δρόμο του συνοικισμού στο φύλλο 29:

ΤΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΝΩΛΙΑΣΣΑ

Επί τέλους άνοιξε και ο δρόμος Συνοικισμού. Οι εργασίες διάνοιξης έγιναν πριν από το Πάσχα. Σύντομα, όπως μας είπε ο Πρόεδρος, θα ρίξουν χαλί και θα πέσουν τα μέρη.

Ο δρόμος του Συνοικισμού δεν ολοκληρώθηκε και δεν έγινε ό,τι καλύτερο αλλά ό,τι άνοιξε είναι σημαντικό. Ελπίζουμε σύντομα να ολοκληρωθεί και να δοθεί σε λειτουργία στους κατοίκους.

Οι παραπάνω δρόμοι ήταν αίτημα των κατοίκων του χωριού μας για δεκαετίες. "Κάλιο αργά παρά ποτέ" λέει ο λαός μας.

Τι σύμπτωση! Πλήρης ταύτιση με όσα γράψαμε περίπου.

Για την εφαρμογή των σχεδίων και όλα τα σχετικά σας πληροφορούμε πως "Τ' αχνάρια" δεν διάσταν ότι μόνο να γράψουν για την εφαρμογή των σχεδίων του δρόμου του συνοικισμού, αλλά και για όλους τους άλλους δρόμους, που έπρεπε και πρέπει ν' ανοίξουν μέσα στους μαχαλάδες για να πηγαίνει ο καθένας στο σπίτι του. Με την επιμονή μας μάλιστα δυσαρεστήσαμε αρκετούς.

Πράξαμε κατά τη συνείδησή μας και με όποιο κόστος. Ούτε λίγο ούτε πολύ μας λένε πως ο καθένας κάνει "ό,τι του καπνίσει".

Οι άρχοντες του τόπου τι κάνουν γι' αυτό; Μήπως τρέμουν το πολιτικό κόστος. Μήπως μεθαύριο είναι υποψήφιοι και δεν θέλουν να δυσαρεστήσουν κανένα;

Σε ό,τι αφορά τη χαλικοστρώση, φαίνεται πως στην εφημερίδα καταλήγουν οι παραπονέμενοι, οι ευχαριστημένοι είναι με το μέρος σας.

Μακάρι να είναι αυτή η κατάληξη να έχουμε μόνο ευχαριστημένους πολίτες στη κοινωνία μας.

Επιμένετε πως "Τ' αχνάρια" είχαν χρέος να μάθουν... να... να...

Σας παραπέμπουμε στις προηγούμενες απαντήσεις και σας ρωτάμε: Μόνον "Τ' αχνάρια" έχουν χρέος;

Επίσης 4 χρόνια πριν στο φύλλο 17 (1997) με τίτλο: "Ο δρόμος έχει τη δική του ιστορία" τ' αχνάρια έγραψαν:

Ο δρόμος έχει...

τη δική του ιστορία

Εδώ και δύο δεκαετίες περίπου ένα από τα θέματα που συζητείται μεταξύ των Μανωλιασσιτών και δημιουργεί τριβές είναι ο λεγόμενος δρόμος συνοικισμού.

Το 1951 οι Μανωλιασσίτες ζήτησαν από την Νομαρχία ένα δρόμο που να χωρίζει την καλλιέργεια - τα χωράφια από τον οικισμό - τα σπίτια.

Ο δρόμος αυτός χαραχτηκε το 1952 και λέγεται δρόμος συνοικισμού. Σύμφωνα με τα σχέδια (τα οποία ήταν αδύνατον να δημοσιευθούν λόγω χώρου), ο δρόμος αρχίζει από τη θέση «τζομάρι» ακολουθεί τον υπάρχοντα αγροτικό δρόμο μέχρι το «κατ' πηγάδι».

Από δω παρακάμπτεται ο κεντρικός δρόμος και σχεδόν ευθεία βγαίνει στην πλατεία. Από την πλατεία ακολουθώντας τα όρια κάμπτον και οικισμοί καταλήγει στη θέση «Βαντιφλόρη».

Από το 1952 και ύστερα διαμορφώθηκε μια άλλη κατάσταση. Στον άξονα του δρόμου από «κατ' πηγάδι» και κάτω προέκυψαν νέα δεδομένα. Χτίστηκαν σπίτια και άλλοι σοβαροί βοηθητικοί χώροι.

Όπως λέγατε από την Κοινότητα έχτισαν ενώ ήξεραν πως θα γίνει δρόμος. Ενδεχομένως για να εμποδίσουν την διάνοιξη του δρόμου και να εξασφαλίσουν έτσι και το κτήμα τους. Την ευθύνη φέρουν και τα κοινοτικά συμβούλια που επέτρεψαν (κάνοντας τα στραβά μάτια) να δημιουργηθεί αυτή η κατάσταση.

Αυτό βεβαίως ισχύει και για όλες τις περιπτώσεις αυθαίρετης δόμησης (κεντρικοί αγροτικοί δρόμοι, πλατεία και οποιαδήποτε κοινοτική έκταση) που καταλήγουν να είναι εις βάρος του περιβάλλοντος και των συμφερόντων του γενικού συνόλου των Μανωλιασσιτών.

Τα εκάστοτε κοινοτικά συμβούλια κατά καιρούς έβγαζαν το δρόμο του συνοικισμού στην επιφάνεια είτε γιατί πίστευαν στην αναγκαιότητά του είτε για εκφοβισμό ή όχι ανάλογα των ψηφοφόρων.

[.....]

Είναι λυπηρό συνάνθρωποι μας να μη μπορούν να αντιμετωπίσουν τις στοιχειώδεις ανάγκες τους από την έλλειψη δρόμου.

Επιβάλλεται να γίνει ο δρόμος έτσι όπως χαραχτηκε. Αυτό δε σημαίνει, περάστε να ισοπεδώσετε τα πάντα. Αν κάπου υπάρχει δυνατότητα παράκαμψης ενός κτιρίου τούτο να γίνει. Επίσης δεν σημαίνει, ότι όποιος θέλει και όπου θέλει μπορεί να χτίζει ή ότι το εκάστοτε Κοινοτικό Συμβούλιο έχει περιθώρια να αφήνει τον καθένα να ενεργεί παράνομα και εις βάρος των υποτελών.

Είναι καιρός να σταθούμε υπεύθυνα απέναντι στα προβλήματα, λάθη και παραλείψεις δεκαετιών, δεν θα μας παρασύρουν στο διάβα τους, δε θα μας στερήσουν τη λύση.

Επιβάλλεται να δοθεί ένα τέλος στην "κόντρα" που μας φθείρει, που μας διασφύρει στα δικαστήρια και που συνεχίζει τον αποκλεισμό τόσο των οικογενειών.

Κατέθεσα τις απόψεις μου για ένα πρόβλημα που απασχολεί σοβαρά τη Μανωλιάσσα. Προσπάθησα όσο είναι δυνατόν να το παρουσιάσω σφαιρικά, με γνώμονα πάντα το συμφέρον όλων.

Ελπίζω η παρέμβασή μου αυτή να είναι θετική και να ξεπεραστούν όλα τα εμπόδια.

Στο ίδιο φύλλο "τ' αχνάρια" έγραψαν και τους ιδιοκτήτες που κατέχουν κοινοτική έκταση.

Ο δρόμος του συνοικισμού στοίχισε στις οικογένειες του πέρα μαχαλά που δεν είχαν βρωμοπεντακόσιες χιλ. δοχ.

Τα χρώματα αυτά ξεδεύτηκαν στα δικαστήρια. Με την ίδια δικαστική ολοκληρώθηκε η διάνοξη του δρόμου και στ' άλλα σημεία που δεν άφηναν οι ιδιοκτήτες.

Για το νερό στο Κεφαλόβρυσο ο κ. Κολιός γράφει:

Συμφωνώ απόλυτα ότι χρέος του Δήμου Δωδώνης ήταν να ζητήσει και τη γνώμη των όμορων Δήμων πριν αποφασίσει για την άδεια ή όχι προς την εταιρεία.

Είμαι όμως υποχρεωμένος να κάνω το συνήγορο του διαβόλου και να πω ότι αδικείτε, αγαπητά Αχνάρια, τους άλλους Δήμους, πλην Δωδώνης, με τα σχέδιά σας. Το κάνετε ίσως γιατί δεν έχετε ενημερωθεί όσο έπρεπε για τη διαδικασία, την ταχύτητα χορήγησης της άδειας και για τις ενέργειες των Δήμων.

Επιτρέψτε μου να σας δώσω ορισμένα πληροφοριακά στοιχεία, πιστεύοντας πως έτσι θα ενημερωθούν καλύτερα και οι αναγνώστες σας.

1. Στις 21-6-2000 με την υπ' αριθ. 8 απόφαση ο Δήμος Δωδώνης επέτρεπε στην Εταιρεία να προβεί σε γεωτρήσεις.

2. Η απόφαση αυτή ήταν άγνωστη στους πάντες μέχρι που δημοσιεύτηκε η υπ' αριθ. Πρωτ. Δ.Β.Ε.Α. 1112/Φ14.1151/25/7-2000 απόφαση του Νομάρχη Ιωαννίνων κ. Ν. Ζορμπαλά με την οποία εγκρινόταν η άδεια εκμετάλλευσης των υδάτινων πόρων περιοχής Κεφαλόβρυσου.

3. Αμέσως ενημερώθηκε ο Δήμαρχος Μπιζανίου, ο οποίος αντέδρασε με το υπ' αριθ. 3546/10-8-2000 έγγραφο προς τη Δ/νση διαχείρισης υδάτινων πόρων Ηπείρου και ζητούσε εγγυήσεις.

4. Στις 18-8-2000 ο Δήμος Αγίου Δημητρίου με το υπ' αριθ. 5740/18-8-2000 έγγραφο διαμαρτύρεται προς πάσα κατεύθυνση.

5. Με ημερομηνία 27-8-2000 και αρ. πρωτ. 16 διαμαρτύρεται ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου προς Περιφερειάρχη, Νομάρχη και Δήμαρχο Μπιζανίου.

6. Στις 30-8-2000 οι Δήμαρχοι Αγίου Δημητρίου, Δερβιζιάνων και Μπιζανίου εκδίδουν δελητίο τύπου διαμαρτυρόμενοι έντονα τόσο για την απόφαση, όσο για το εσπευσμένο της απόφασης.

7. Στις 31-8-2000 δημοσιεύεται η διαμαρτυρία των Δημάρχων, Αγ. Δημητρίου, Μπιζανίου και Δερβιζιάνων στην εφημερίδα Νέοι Αγώνες Ηπείρου.

8. Στις 2 και 3-9-2000 δημοσιεύονται διαβεβαιώσεις στον Πρωινό Λόγο ότι «δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα νερού».

9. Τέλος στις 7-9-2000, το Τμήμα Διαχείρισης Υδάτινων Πόρων Ηπείρου αποστέλλει Ενημερωτικό Σημείωμα με τη διαβεβαίωση ότι έγιναν προεργασίες και δεν θα υπάρξουν παρενέργειες στο νερό.

Άρα οι αντιδράσεις υπήρξαν και πιστεύω πως ο κόσμος δε θα μείνει με τα χέρια σταυρωμένα, αν διαπιστώσει πρόβλημα με το νερό. Και δεν είναι μόνο οι Μανωλιασσίτες. Είναι οι Δωδωνοπολίτες, οι Θεριακίσι, οι Κοπανιώτες και άλλοι που θα πάρουν, ίσως, «το Νόμο στα χέρια τους», αν χρειαστεί. Αναμένουμε.

Τι έγραψαν τ' Αχνάρια:
Φύλλο 29/Απρίλιος-Μάιος-Ιούνιος 2000.
ΤΟ ΚΕΦΑΛΟΒΡΥΣΟ ΣΤΕΡΕΥΕΙ
ΣΟΣ
• ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ
• ΠΡΟΣΒΑΛΛΕΤΑΙ Η ΚΟΙΛΑΔΑ ΤΟΥ
ΔΩΔΩΝΑΙΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

Επικοινωνήσαμε με το τμήμα Υδροοικονομίας και τη Διεύθυνση Βιομηχανίας της Νομαρχίας Ιωαννίνων και μας απάντησαν ότι έχει δοθεί άδεια γεώτρησης στην ως άνω εταιρεία στις 29-6-2000. Άδεια εμφιάλωσης δεν δόθηκε. Θα δοθεί στο μέλλον εφ' όσον παρουσιάσει δείγματα νερού τεσσάρων εποχών και κριθούν αυτά κατάλληλα.

[.....]
Από τον Πρόεδρο του Τ.Σ. του Δ.Σ. Μανωλιασσίας Αλέξιο Γούση, πληροφορηθήκαμε ότι ο Δήμαρχος Μπιζανίου κ. Δ. Παπατογιάννης τον ενημέρωσε σχετικά με το θέμα.

Η άδεια γεώτρησης χορηγήθηκε από το Δήμο Δωδωναίων και ότι υπάρχει δέσμευση ανάκλησης της άδειας αν προκύψει θέμα στην υδροδότηση των χωριών.

[.....]
Διαμαρτυρόμαστε έντονα και θα συνεχίσουμε μέχρις ότου σταματήσει οποιαδήποτε ενέργεια-παρέμβαση που υποβιβάζει το περιβάλλον και δημιουργεί άμεσο κίνδυνο λειτουργίας των κατοίκων των χωριών μας.

Ζητάμε την άμεση παρέμβαση του Νομάρχου, του Δημάρχου Μπιζανίου και των δημάρχων Δωδώνης και Αγίου Δημητρίου για την προστασία της ζωής των κατοίκων της περιοχής και τον περιβάλλοντος πριν οι ζημιές είναι ανεπαρκώς.

Ας αφήσουν τους φυσικούς πόρους στην ησυχία τους!

Στο φύλλο 30-31 τ' Αχνάρια αναδημοσίευσαν σχόλια από τις εφημερίδες «Πρωινό Νέο» και «Δωδωναίων κοινόν».

Δημοσίευσαν τη διαμαρτυρία του Τοπικού Συμβουλίου 27/8-2000 η οποία παράδοξα είχε ως θέμα: **συνάντηση εγκατάστασης βιομηχανίας εμφιάλωσης νερού.**

Στο φύλλο 32 τ' Αχνάρια δημοσίευσαν την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου Δωδώνης με την οποία επέτρεψε την εγκατάσταση βιομηχανίας εμφιάλωσης νερού και αναδημοσίευσαν από την εφημερίδα «Δωδωναίων κοινόν» την επιστολή του διευθύνοντος συμβούλου της εταιρείας Χάρη Γιώτη.

Τ' αχνάρια" σχολίασαν στο ίδιο φύλλο:

α) Η αλήθεια είναι ότι η εταιρεία AQUA SPRING A.E. δραστηριοποιούνται στη γη μας, με το δικό μας νερό, για το δικό της συμφέρον αποκλειστικά.

Εμείς τίνος συμφέροντα θα προστατέψουμε;

β) Το νερό του Κεφαλόβρυσου φαίνεται πως είναι «χαμένη υπόθεση». Το νερό είναι το βασικό στοιχείο που κρατά το χωριό μας ακόμα ζωντανό.

Εκεί που πιστέψαμε πως ολοκληρώθηκαν οι εργασίες πλήρους υδροδότησης του χωριού και ελπίζαμε πως θα γίνουν και οι απαραίτητα αρδευτικά έργα στην ποταμιά να βοηθήσουν στην άνοδο του εισοδήματος των Μανωλιασσιτών, ήρθε το μεγαθήριο να ρουφήξει το νερό από τις φλέβες της Ολύμπιας.

Οι Μανωλιασσίτες γνωρίζουν καλά στο «πεταί τους» τι σημαίνει νερό. Γνωρίζουν τους αγώνες που χρειάστηκαν να το αντιληφθούν από το Κεφαλόβρυσο για τις βασικές τους ανάγκες.

Οι Μανωλιασσίτες είναι όμηροι της σύμπτωσης του Δήμου Δωδώνης και της εταιρείας. Η παράγραφος της άδειας που αναφέρει πως θα κλείσει η γεώτρηση αν λιγοστεύσει το νερό δεν πείθει κανέναν. Όλοι μας γνωρίζουμε πως αυτό στην Ελλάδα είναι δύσκολο να συμβεί. Οποιαδήποτε εταιρεία δύσκολα παραιτείται από τα συμφέροντά της.

Μπράβο στους Δωδωναίους συμβούλους που βρίσκονται στο πλευρό της εταιρείας (βλέπε επιστολή του συμβούλου της εταιρείας) και αποφάσισαν να δώσουν γη και ύδωρ.

Πότε κύριοι Δήμαρχοι θα καταλάβετε πως λιγότεψε το νερό στο Κεφαλόβρυσο, όταν η αντλία της Μανωλιασσίας θα ρουφήξει αέρα; Μακάρι να διαψευστώ, αλλά δεν το κρύβω πως φοβάμαι μην πούμε το νερό... νεράκι.

Σχόλιο:
Για το νερό στο Κεφαλόβρυσο πρώτα "τ' Αχνάρια" έγραψαν στο φύλλο 29 που κυκλοφόρησε το πρώτο 10ήμερο του Ιουλίου.

Οι αντιδράσεις που ακολούθησαν υπήρξαν καθυστερημένες: κατά ένα μήνα τον Δημάρχον Μπιζανίου (τον Δήμον μας 10-8-2000), ενάμιση μήνα τον Δημάρχον Αγίου Δημητρίου (18-8-2000), δύο μήνες τον Τοπικό Συμβούλιο (27-8-2000) και επίσης κατά δύο μήνες όλων των όμορων δήμων (30-8-2000) Αγ. Δημητρίου, Δερβιζιάνων και Μπιζανίου.

Οι παραπάνω αντιδράσεις καθώς και η απόφαση του Δήμου Δωδώνης που επέτρεπε στην εταιρεία να προβεί σε γεωτρήσεις δημοσιεύτηκαν "στ' Αχνάρια" στα φύλλα 29, 30-31 και 32.

Ο κ. Κολιός παρεμβαίνει κάνοντας το συνήγορο του διαβόλου (όπως ο ίδιος λέει) να μας πει: α) Πως αδικούμε τους δήμους (πλην Δωδώνης) με τα σχέδιά μας.

και β) Επειδή δεν έχουμε ενημερωθεί όσο έπρεπε για τη διαδικασία, την ταχύτητα χορήγησης της άδειας και για τις ενέργειες των Δήμων θα μας ενημερώσει όλους καλύτερα, αναγνώστες και "Αχνάρια".

Επαναλαμβάνει ακριβώς τα ίδια στοιχεία που δημοσίευσαν "τ' Αχνάρια" πριν από μήνες. Μπαίνει στο κόπο να τα αριθμήσει και να τα βάλει στη σειρά.

Έτσι αγαπητοί συγχωριανοί ο κ. Κολιός μας "ενημερώνει" όσο έπρεπε για τη διαδικασία, την ταχύτητα χορήγησης της άδειας και για τις ενέργειες των Δήμων. Και για να μη μας κουράσει μας δίνει έτοιμο και το συμπέρασμα, οι αντιδράσεις υπήρξαν...

Αρκεί που ο κ. Κολιός έμεινε ικανοποιημένος από τις αντιδράσεις των δήμων οι οποίες υπήρξαν γρήγορες και αποτελεσματικές αν δεν τον στεναχωρούσαμε κι εμείς με τα σχόλια θα ήταν ευτυχής.

Και σεις αγαπητοί αναγνώστες ενημερωμένοι περισσότερο από ποτέ και ικανοποιημένοι πως οι άρχοντες του τόπου πράττουν το καλύτερο. Κοιμηθείτε ήσυχoi.

"Τ' αχνάρια" ότι κι αν έγραψαν για το νερό το έγραψαν γιατί νοιάζονται να μη μείνει το χωριό μας χωρίς νερό, για τίποτ' άλλο.

Δ) Καμπαναριό Αγίου Γεωργίου:

Γράφει ο κ. Κολιός:
Κατ' αρχήν θέλω να δηλώσω ότι δεν με απασχολεί τόσο αν θα ανεγερθεί καμπαναριό ή όχι.

Διαβάστε αγαπητοί συγχωριανοί, δήλωση με περιεχόμενο, δήλωση ανδρός που ασχολείται με τα κοινά και μάλιστα ήταν υποψήφιος για το Δημοτικό Συμβούλιο.

Και συνεχίζει:
Όμως έχω καθήκον να ενημερώσω τόσο εσάς, όσο και τους ενορίτες ότι η Εκκλησιαστική Επιτροπή με παρακάλεσε να ετοιμάσω δύο έντυπες καταστάσεις προκειμένου να συγκεντρώσουν υπογραφές των ενοριτών που επιθυμούν την ανέγερση καμπαναριού δηλώνοντας και την προτίμησή τους για τη θέση του.

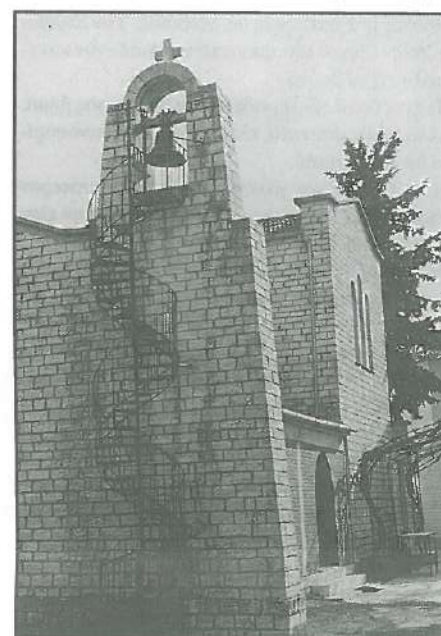
Επειδή στα σχόλιά σας σχετικά με τις απόψεις, τα δεδομένα, το ύψος, τη θέση, υπάρχουν πολλαπλές ανακρίβειες, θέλω να ενημερώσω σχετικά για τα εξής:

1. Το καμπαναριό ανέκαθεν έδειχνε την είσοδο του αυλείου χώρου που οδηγεί στην είσοδο του ναού.

2. Ίσως χωρίς τη θέλησή σας, αγαπητά Αχνάρια, απευθύνομαι σε σας γιατί ο σχολιαστής είναι ανώμαλος - μεπεδεύετε την είσοδο του ναού με την είσοδο που οδηγεί στην είσοδο του ναού. Δεν υπάρχει πουθενά, νο-

μίζω, ορισμός ότι το καμπαναριό είναι πάντα δυτικά. Εξάλλου τούτο αποδεικνύεται με ένα σωρό παραδείγματα ναών που έχουν το καμπαναριό όχι μόνο στο νότιο ή στο βόρειο ή το δυτικό μέρος του αυλείου χώρου, αλλά και δίπλα στην κόγχη του Ιερού. Και ως μην ισχυριστεί κανείς ότι αυτά είναι εξαιρέσεις. Περιορίζομαι μόνο στο Αρχιμανδρείο, Αγία Αικατερίνη, Αγιο Ιωάννη περιοχής Ιωαννίνων. Για να μη σας πω ότι στο ναό της Παναγίας της Περιβλέπτου το καμπαναριό βρίσκεται δίπλα από την κόγχη του Ιερού. Και μάλιστα ενσωματωμένο. Άρα δεν είναι απόλυτος ο ισχυρισμός του σχολιαστή σας ότι το καμπαναριό πρέπει να βρίσκεται δυτικά.

Ο σχολιαστής σας μιλάει για ύψος 14,50 μέτρα, έτσι αυθαίρετα. Τη στιγμή μάλιστα που υπάρχουν μελέτη ορίζει ύψος 10 μέτρων, όντας το Πνευματικό Κέντρο πάνω από 9 μέτρα και ο ναός 8,50 μ. Επίσης μιλάει για κόστος 12 εκατομμυρίων! Όταν ο μελετητής περιορίζει το κόστος μετ'όχι πέντε και έξι εκατομμυρίων. Ασφαλώς, αν η Εκκ. Επιτροπή συνεχίσει, πιστεύω ότι θα πάρει προσφορές από κατασκευαστές και θα είναι απόλυτα γνωστό και το ύψος του κόστους πριν την έναρξη. Σε ό,τι αφορά τον περιορισμό του ορίζοντα! Όποιος τ' ακούει μάλλον θα γελάει.

Νοτιοδυτική άποψη του Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου.

Σχόλιο:
Μας ενημερώνει ο κ. Κολιός για το πως "μήχανα τα θεμέλια" οικοδόμησης νέου καμπαναριού. Έχουμε τη γνώμη, πως αν ήθελε, (όμως εξηγήθηκε πως δεν τον απασχολεί) θα μπορούσε να βάλλει λίγο φρένο στην κίνηση όχι καλά και σόνη να τους σταματήσει, αλλά να τους προβληματίσει...

Σχετικά με τις "ανακρίβειες" σας γνωρίζουμε ότι δεν είναι αποκλήματα της φαντασίας μας αλλά πληροφορίες από μέλη της Εκκλησιαστικής Επιτροπής.

Το καμπαναριό είναι ένα στοιχείο της αρχιτεκτονικής σύνθεσης του ναού. Είναι απαραίτητο συμπλήρωμα και παίζει σημαντικό ρόλο στην εκκλησιαστική αρχιτεκτονική. Ο χαρακτήρας του καμπαναριού είναι συμβολικός. Το ότι υπάρχουν καμπαναριά στο προαύλιο χώρο των εκκλησιών βεβαίως και υπάρχουν, αλλά είναι μόνο στο προαύλιο, όχι ένα ενσωματωμένο στο ναό και ένα δεύτερο στην είσοδο του αυλείου χώρου.

Τούτο εξαρτάται από το πότε έγιναν και ποιο σκοπό θα εξυπηρετούσαν.

Αξίζει να σημειώσουμε ότι καμπαναριά έχουν χρησιμοποιηθεί σαν φάροι, αμυντικοί πύργοι, παρατηρητήρια κ.ά.

Συνέχεια στη σελίδα 8

Στιγμιότυπα από το αντάμωμα των Μανωλιασσιτών στην αίθουσα «Πρόδοος» στο Αιγάλεω.

ΙΣΤΟΡΙΑ

Από το φύλλο 23 «τ' αχνάρια» στη στήλη της ιστορίας δημοσιεύουν στοιχεία - αποσπάσματα από τον αγώνα για την απελευθέρωση των Ιωαννίνων.

Γεγονότα που διαδραματίστηκαν στη Μανωλιάσσα και συνετέλεσαν αποτελεσματικά στον απελευθερωτικό αγώνα του 1912-13.

Τα στοιχεία θα είναι αυτούσια και προέρχονται κυρίως από το Αρχείο του Δημ. Ν. Μπότσαρη, από το αρχείο της Πολεμικής Εκθεσης του Γενικού Επιτελείου Στρατού (Βαλκανικοί Πόλεμοι 1912-13), από Ημερολόγια Στρατιωτικών και άλλων προσώπων που έλαβαν μέρος στα γεγονότα.

Στο φύλλο που κρατάτε στα χέρια σας δημοσιεύουμε αποσπάσματα από το βιβλίο του Κ. Στεργιόπουλου «Το μικτό ηπειρωτικό στράτευμα»:

Πριν από 5 χρόνια ο θεός μου ο Τέλης Γούσης μου έδωσε το Ημερολόγιο του Ιω. Μεταξά 1912 να το δημοσιεύσουμε στην εφημερίδα μας. Το ημερολόγιο συνοδευόταν με το σημείωμα ενός φίλου και συμποδημιστή του θείου του Λάζαρου Λώλου. Τα δημοσιεύουμε όπως τα παραθήκαμε:

1913 - Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ, 13 Ιανουαρίου 1913

Εφθάσα εδώ προχθές το βράδυ μετά βασανισμένο ταξίδι. Ιδίως από Λευκάδα και πέραν υπέφερα υπό την θάλασσαν πολύ. Εκαμίνα εμετόν όλην την νύκτα.

Εδώ με υπεδέχθησαν έκακτα όλοι, και ο Λούσμανης. Υπό άποψην κατοικίας και λοιπών οικονομικών πολύ καλά. Χθες, όλην την ημέραν, έκαμίνα αναγνωρίζεις με Δούσημανη και λοιπούς. Ο στρατός μας υπεδέχθη ως Μεσσίας. Τον Σαπουντζήκη δεν περικολήσαμεν από τον Διάδοχον και εστάλη εις τα βουνά.

Η θέσις θα αλωθή βραδέως και βήμα προς βήμα. Αλλά, όπως σου είπα, ελπίζω ότι τέλος Ιανουαρίου θα είμαι αυτού.

Είμαι ήσυχος και γαλήνιος, πολύ περισσότερον παρά εις το Λονδίον. Με τον Δούσημανη ελισμονήθησαν όλα.

Φιλιππιάς, 16 Ιανουαρίου 1913

Επωφελούμαι της αναχωρήσεως ενός αξιωματικού δια να σου στείλω ολίγας λέξεις. Είμαι πολύ καλά, εν αρμονία εδώ με όλους. Εσπασα εις την δουλειά. Τα πράγματα εδώ πηγαίνουν πολύ καλά, αλλά βραδέως.

Φιλιππιάς, 20 Ιανουαρίου 1913

Αυτός ο πόλεμος ήταν τρομερός, ιδίως δια την Ελλάδα. Διότι, από τας 20 Σεπτεμβρίου και έπειτα, οι άλλοι σύμμαχοι είχαν αναχωρήσει, ενώ ημείς επολεμούσαμεν. Το τι υπέφερε ο στρατός εις την Ηπειρον δεν περιγράφεται. Αλλά και τι ηρωισμόν έδειξεν!

Τα Γιάννινα θα τα πάρωμεν, αλλά θέλωμεν καιρόν. Πριν από ημάς εβιάσθησαν πολύ, και δεν εμελέτησαν την επιχείρησιν. Πολλοί γνώμαι και σχέδια, αλλά όλα ήσαν γενικά - κανείς δεν εξήταζε τας λεπτομερείας. Και αι λεπτομέρειαι είναι σχεδόν το παν. Ωστε ευρήκαμεν πολλά σχέδια, αλλά καμμίαν φροντίδα, ούτε δια πυρομαχικά, ούτε δι' εργαλεία μηχανικού, ούτε δια τροφήν, ούτε δια νομήν, ούτε δια μέσα μεταφοράς, ούτε δια κατασκήνωσιν των ανδρών, ούτε... ούτε...

Το σπουδαίον δεν είναι το σχέδιον, αλλ' η επιμέλεια και η μεθοδικότης της εκτελέσεως. Και το χειρότερον σχέδιον δύναται να επιτύχη λαμπρά, αρκεί να εκτελεσθή με επιμονήν και επιμέλειαν εις όλας του τας λεπτομερείας. Εγώ επήγα σχεδόν παντού δια να ιδώ ότι έπρεπε, με τα μάτια μου.

Εις το πυροβολικόν, εις τας προφυλακάς, εις το δεξιόν - όπου επροχωρήσαμεν, σχεδόν έως τα χαρακώματα του εχθρού, προφυλαγμένος πάντοτε, και εσπούδασα καλά όλην την κατάστασιν και έπειτα αρχίσασαμεν όλα μεθοδικώς. Αλλά, ένεκα της αταξίας που επικράτει, χρειάζεται πλέον καιρός και, δυστυχώς, και αίμα.

Τα Γιάννινα όμως θα τα πάρωμεν! Εκτός εάν συμπίση εν τω μεταξύ η ειρήνη.

Φιλιππιάς, 24 Ιανουαρίου 1913

Εγέλασα με όσα μου έγγραφες δια την προίκα του Βενιζέλου και με όσα θα έπαιρνα εις το Λονδίον. Ούτε και να το φαντασθώ εις μωρό. Είναι σαν να μου λες: Ξέχασε την ζωή σου, τον εαυτόν σου, φαντάσου πως δεν είσαι συ, και πες μου τι θα έκαμενες! Πώς είναι δυνατόν! Ο Γιαννάκης που θα έπαιρνε το εκατομμύριον δεν θα ήμουν εγώ - τον φαντάζομαι ως ένα ξένον προς εμέ άνθρωπον. Δεν μπορώ να φαντασθώ τον εαυτόν μου χωρίς εσέ - τόσον είσαι σφιγτά ενωμένη με την ζωήν μου, από την αρχήν της έως τώρα.

Προχθές έκαμα αναγνώρισιν του εχθρού εις το αριστερόν μας - κακοτοπιές και λάσπες - έδαφος φοβερό. Τώρα έχω πλήρη ιδίαν του συνόλου.

Τον εχθρόν τον έχομεν ζαλίσει. Αιφνιδίως, την νύκτα, εις την 1 ώρα, τον κάμνομεν τρομερόν κανονίδι και έπειτα παύομεν. Μετά 5 ή 6 ώρας, αρχίζομεν πάλιν. Την ημέραν του στέλλομεν τα αεροπλάνα και του βρέχουν οβίδας. Αυτά όλα, εννοείται, είναι δευτερεύοντα. Διότι το πρωτεύ-

ον είναι η έφοδος, η οποία θα γίνη εις μίαν στιγμήν που κανείς δεν θα γνωρίζη.

Τώρα την προετοιμάζομεν βραδέως, με υπομονήν και επιμονήν, δια να είναι κτύπημα τελειωτικόν. Αλλά θα περάση καιρός ακόμα. Αυτού πρέπει να κάμετε υπομονήν. Από όσα σου γράφω περί πολέμου εις κανένα να μη λέγης τίποτε. Και εν γένει, όταν σε ερωτούν: σιωπή! Τον Ιπποκράτην είδα και του περιώρισα τας απαισιοδοξίας.

.....
Σου γράφω par lambeaux - με διακόπτουν κάθε στιγμή. Δεν φαντάζεσαι τι δουλειά έχω. Είναι νύκτα ωραία απάνω, αλλά μετ' ολίγην ώραν θα αρχίσω το κανονίδι πάλι. Πότε θα τελειώσωμεν;

Φιλιππιάς, 28 Ιανουαρίου 1913

Εδώ, άρχισαν να τακτοποιούνται τα πράγματα. Ήταν ένα χάος απερίγραπτον. Αλλά θα αρχίσω-

Αγαπητέ μου Τέλη,

Ευτυχία, Χαρά, προπάντων, όμως, υγείαν.

Σου στέλλω, κάπως μπερδεμένα, γιατί έκαμε λάθος ο άνθρωπος που μου τα έβγαλε στο μηχάνημα, τα φωτοαντίγραφα αυτά, από το ημερολόγιο του αειμνήστου Ι. Μεταξά, να δεις το ιστορικό απελευθερώσεως των Ιωαννίνων. Ίσως σε ενδιαφέρουν.

Αν πας προς την Σκιάβη, σε παρακαλώ, άναψε από ένα κεράκι στον θρόνον του Επρωβουνίου, το αειμνήστο Παπαδόπουλο, τον γίγαντα, της Οργανώσεώς μας και πες του, πως όλοι εμείς οι αγνοί αγωνιστές και πατριώτες δεν τον ξεχνάμε ποτέ. Τι θα γίνει, όμως;

Επίσης και για τον γενναίο Τζοβάρα Χρήστο, εκείνο το ανεπανόλητο παλληκάρι σου. Στα παιδιά αυτού, όλα τα παιδιά, πολλούς - πολλούς χαιρετισμούς.

Στείλε μου, μωρέ λαβέντη Γούση, τα στοιχεία από εκείνο το παλληκάρι τον Αντώνη Γιωτάκη, για το αρχείο μου. Πρέπει να ξέρεις εγώ ο ταπεινός κι αγρόματος, έχω φτιάξει, ένα καλό αρχείο για όλους μας. Γι' αυτό, ήθελα το καλοκαίρι να έλθω και μέχρι την Μανωλιάσσα, να σας δω και να συζητήσω κι άλλα - όσα ήταν δυνατό - στοιχεία για αυτά τα παλληκάρια του χωριού σου.

Κοίτα, λίγο, να τα διαβάσεις όπως τα έχω αριθμημένα. Σε ποιο Λόχο, Τάγμα, ήταν ο Αντώνης; Λάζαρος Κ. Λώλος

μεν. Πηγαίνομεν πολύ σιγά - προ πάντων διότι ο στρατός είναι απηρημένος τρομερά - πλήθος ασθενών και συντετριμμένων από τον κόπον, ώστε πρέπει να πηγαίνομεν πολύ προσεκτικά. Οι Τούρκοι είναι εις πολύ χειρότερον κατάστασιν.

Φιλιππιάς, 29 Ιανουαρίου 1913

Εδώ, εξακολουθεί ο βραδύς και αδιάκοπος αγών. Τώρα πλησιάζομεν το πυροβολικόν μας. Σκάβομεν δρόμους μέσα εις τους βράχους. Είναι μία πάλη βραδεία, αργία, ομοία με τους πολέμους των αγρίων. Οτι θα υπερνικήσωμεν εις το τέλος είμαι βέβαιος. Αλλά πότε; είναι πολιορκία που εκράτησαν χρόνια. Αλλά θα επιμείνωμεν μέχρι τέλους. Τους αποσπώμεν το έδαφος βήμα προς βήμα. Εάν ήμεθα εδώ απ' αρχής, θα ήσαν διαφορετικά - θα είχαμεν ήδη τελειώσει.

Φιλιππιάς, 6 Φεβρουαρίου 1913

.....
Είμαι πολύ καλά νφ' όλας τας απόψεις, και σωματικής και ηθικής. Διότι η επιχείρησις πηγαίνει πολύ καλά. Βραδέως, πολύ βραδέως, αλλ' ασφαλώς. Ενα φρούριον δεν παίρνεται με ένα πήδημα. Αυτή η ιδέα της ευκόλου αλώσεως είναι το λάθος του Σαπουντζήκη και της κυβερνήσεως. Ούτε υπάρχει φρούριον απόρρητον, όπως ενόμιζεν ο Παπαβασιλείου. Τα Ιωάννινα θα αλωθούν με τέχνην πολιορκητικήν, την οποίαν εφαρμόζομεν ημείς.

Και πάλιν προχωρούμεν σχετικώς ταχέως. Πόσον καιρόν έκαμεν η Πλέβνα; Πόσον το Στρασβούργον; Πόσον το Μετς; Πόσον η Σεβαστούπολις; Πόσον το Πορτ - Αρθρούς; Λοιπόν, διατί ημείς θα κατορθώσωμεν ταχύτερα από όλους αυτούς, ενώ έχομεν ολιγότερα

μέσα; Ή διατί δεν θα κατορθώσωμεν, ό,τι κατορθώσαν αυτοί; Ωστε εγώ είμαι βέβαιος, αλλά θέλωμεν καιρόν, όχι περισσότερον του μηνός. Αλλ' αυτό δεν θα το επιτρήσιν. Μην απορήσιν σου δίδω αυτός τας συστάσεις - ούτε ήκουσα πως είπες τίποτε, ούτε αμφιβάλω δια την εχεμύθειάν σου. Αλλά καμμία φορά παρασύρεται κανείς από μία κουβέντα, καμμία συζήτησι, και τα λόγια του επαναλαμβάνονται υπερβολικά. Περιβάλλομεν βραδέως το φρούριον, και προσεγγίζομεν βραδέως το πυροβολικόν μας, ακριβώς δια των τρομερών βράχων που περιέγραφεν ο Ιπποκράτης ως απορρήτους, και ετοιμάζομεν γενικήν επίθεσιν από όλα τα μέρη. Το σχέδιον του Σαπουντζήκη δεν ήτο αυτό. Εάν ήτο αυτό, θα το ακολουθούσαμεν, ασφαλώς, διότι είναι το τυπικόν σχέδιον πάσης πολιορκίας και εις τας πολιορκίας δεν υπάρχουν εμπνεύσεις, όπως εις τον πόλεμον του πεδίου. Ωστε, το σχέδιον μιας πολιορκίας είναι απλόν, μόνον η εκτέλεσις είναι

Όλα αυτά εις ένα μήνα! Και εγώ απορώ πως το κατορθώσαμεν - και το κατορθώσαμεν διότι ο εχθρός ήτο και είναι εις οικτράν κατάστασιν. Λοιπόν, όλος ο κόσμος ας κάμη υπομονήν.

Τώρα, αν άλλοι νομίζουν ότι εμπορούν να γίνουν ταχύτερα, ας έλθουν να διευθύνουν. Οσον όμως είμαι εγώ εδώ, τρέλλες δεν αφήνω να γίνουν.

Και η υγεία του στρατού εκαλλιτέρευσε πολύ, διότι έστελλαν μεν τροφάς, κονιάκ, σταφίδα, μάλλινα, αλλ' όλα εσυσσωρεύοντο εις Πρέβεζαν και δεν έφθανε τίποτε εις τον στρατόν, λόγω κακής οργανώσεως της υπηρεσίας των μεταφορών. Τι κόπος εχρειάσθη δια να οργανωθή, δεν φαντάζεσαι. Ειργάσθησαν πολλοί εις αυτά, και κυρίως ο Χρυσανθόπουλος.

Αυτή, λοιπόν, είναι η κατάστασις. Τώρα τρώγουν όλοι, αναπαύονται, δεν κρυώνουν πολλοί. Σκοτώνονται βέβαια, και πληγώνονται, και αρρωσταίνουν - πόλεμος είναι. Αλλ' όχι όπως πριν.

Λοιπόν, τα Γιάννινα θα παρθούν, αλλά με υπομονήν, και επιμονήν, και χρόνον.

.....
Διέκοψα δια να υπάγω με τον Δούσημανη και τον Στρατηγόν εις Πέτραν, όπου γίνεται η εκφόρτωσις των εφοδίων από Πρέβεζαν ένας μικρός τεχνητός λιμάν.

Αύριον έρχεται ο Βενιζέλος. Διατί άραγε; Φαντάζομαι τι θα μας βρίζουν δια την αργοπορίαν μας - δια να κουβαληθή ο Βενιζέλος...

Εγώ έχω ήσυχην την συνειδήσιν μου. Εγινε ό,τι ήτο δυνατόν, και θα νικήσωμεν, αλλά θέλωμεν χρόνον. Εάν άλλοι εμπορούν να το κάμουν ταχύτερα, «ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα». Ας έλθουν να διευθύνουν.

Εγώ είμαι βέβαιος δια το έργον μου ότι είναι το καλλίτερον. Αλλ' ευχαρίστας παραχωρώ την θέσιν μου εις όποιον υπόσχεται να το κάμη καλλίτερα. Διότι και από μερικής αποσιωπήσεως σου καταλαβαίνο ότι θα ήρχισε κατακραυγή. Εσύ όμως έχε πεποιθήσιν. Θα ιδούμε, λοιπόν, και με τον κ. Βενιζέλον αύριον τι θέλει. Θα κάμω γούστο και θα σου γράψω. Πότε θα τελειώση αυτή η ιστορία; Από ημάς ε-ξαρτάται. Αλλά εγώ, ομολογώ, δεν εννοώ να παίξω τυχερό παιγνίδι τα Γιάννινα - pile ou face. Εννοώ να τα πάρω ασφαλώς. Εάν οι Αθηναίοι ανυπομονούν, ας έλθουν αυτοί.

Συνεχίζεται στο επόμενο φύλλο

KOMMΩΣΕΙΣ EXCLUSIVE

Ωρες λειτουργίας:
Δευτέρα: 13:00-21:00
Τρίτη-Παρασκευή: 10:00-21:00
Σάββατο: 9:00-16:00

ΓΕΡΑΚΑΡΗ 1 • ΠΛΑΤΕΙΑ ΠΑΡΓΗΣ
ΤΗΛ. 71516

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΠΙΣΤΗ
ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

ΜΙΧΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 30, ΠΕΙΡΑΙΑΣ • ΤΗΛ.: 4180761

Το αηδόνι θεωρείται και στην Ηπειρο ως ο βασιλιάς των πουλιών για το πολύωρο και γλυκύτατο παθητικό τραγούδι του.

Μελαγχρινό και πολύ φτωχικά ντυμένο, σα μαθητούρι της παλιάς Καλούτσας, δε σου δίνει την εντύπωση ότι κρύβει στο λαγύγγι του τις ευγενέστερες νότες της μουσικής, τις οποίες στάθηκε αδύνατο να μιμηθούν πλήρως οι συνθέτες.

Το αηδόνι θεωρείται ως ο κατ' εξοχήν λαϊκός τραγουδιστής, γιατί δεν είναι εγωϊστικό και δεν πηγαίνει μονάχα στη γαλήνη των δασών για να ξελογιάσει ως και τα άγρια θηρία, τα οποία ζυγώνουν, λένε, κι αυτά στο αηδόνι για ν' ακούσουν τους γλυκούς του λαρυγγισμούς, αλλά' αρέσκειται και στη συντροφιά του ανθρώπου.

Στην άκρη της Καλούτσας των Ιωαννίνων, κάτω από τη συνοικία «Λαγκώματα» και λίγο πιο πάνω από τη σημερινή πλατεία Σαπουντζάκη, ήταν μια ρεμματιά, αδιάβατη σχεδόν. Διάφορα θαμνοειδή και άφρονες μελικοκκιές, με τα σκληρά σα σίδερο κλαριά, από τα οποία ο Ομηρος λέει ότι κατεσκευάζοντο και τα καλλίτερα δόρατα, ετεχνουργούσαν εν πυκνό σιδενδρό με βαθιές σκιές. Στη γραφική αυτή ρεμματιά εφώλιαζε κάθε άνοιξη ένα ζευγάρι από αηδόνια, γι' αυτό και η γειτονιά αυτή λέγεται ακόμα και σήμερα από τους παλιότερους «Αηδόν Μαχαλάς».

Καθισμένο το αρσενικό σε κλωναράκι μελικοκκιές ή θάμνο άρχιζε τις νύχτες, τα μελωδικώτατα και ατέλειωτα τραγούδια του, χάριν της Δουλιτσινέας του, που κλωσσούσε εκεί κοντά.

Τα τραγούδια του αυτά κατά τις σεληνοφάτιστες ήσυχες νύχτες του Μαΐου ακούονταν από πολύ μακριά, πολλοί δε Καλουτσινοί ξαγρυπνούσαν στα χαγιάτια και στις αυλόπορτες. Αλλά και από άλλες συνοικίες έρχονταν κάποτε Γιαννιώτες για ν' απολαύσουν το ερωτικό του τραγούδι. Το τραγούδι βασιτούσε όλη τη νύχτα, ως τις πρωινές σχεδόν ώρες.

Το ξαγρύπνημα αυτό του αηδονιού η φαντασία των Ηπειρωτών και των Αγραφιωτών το αποδίδει σε όρκο που έκανε κάποτε τ' αηδόνι:

Μια μαγιάτικη νύχτα, λένε, γλυκειά και μυρωμένη, γύρισε το αηδόνι αποσταμένο από τις τρεχάλες και τα γλέντια κι' έπεσε να κοιμηθεί, χωμένο σε μια πυκνή χλωρασιά. Το πήρε γλυκά και βαθιά ο ύπνος και δεν καταλάβαινε πως σηκώθηκαν τη νύχτα από κάτω του οι κληματοίδες από τις αγράμπελες και τα αγιοκλήματα και του περδίκλωσαν από ζήλεια τα ποδαράκια και του έσφιξαν τα φτεράκια του. Ξυπνάει κάποτε το καημένο, πασκάει να φύγει, πού να φύγει. Αγκαλιασμένο όπως τόχουν οι χλωρασιές κι οι κληματοίδες δεν μπορεί ούτε γυγ να κάνει. Πασκάει, ξαναπασκάει, φωνάζει, σκούζει, χτυπιέται. Αίντε μωρέ Μάη του λένε, σε πάντεχα για φίλο γκαρδιακό, και συ μου φέρθηκες σαν ο χειρότερός μου οχτρός. Ας μπορούσε να ξεπερδικλωθώ αυτή τη φορά, κι αν ματακλείσω μάτι στις νύχτες σου να μη με λέν αηδόνι.

Κι από τότες, που ξεπερδικλώθηκε, λαλάει αδιάκοπα όλη τη νύχτα για πείσμα του Μάη.

Γι' αυτό κι οι Γιαννιώτες σε αποκηρύττουν χορευτικά τραγούδια τους μιλάνε με ευγνωμοσύνη για τ' αηδόνι:

Ενα ν' τ' αηδονάκι
- το χελιδονάκι -
το Μάη μηνά λαλεί.
Μ' αυτούς τους πρώτους στίχους ανοίγει το παλιό αυτό τραγούδι, που κατόπι αβγατάει σαν είδος προπαίδειας:
Δύο πέριδες γραμμένες,
τρία πόδια η πυρροισιά,
τέσσαρα βυζιά η γελάδα,
πέντε δάκτυλ' έχ' η χείρα,
εξ αστέρια έχει η Πούλια.

Το αηδόνι, επειδή δεν ζει σε κλουβί και επειδή δεν τον κυνηγούν για το κρέας του - εκείνος που έτρωγε καρδιές αηδονιών δεν ήταν ηπειρώτης, ούτε και Έλληνα - βρίσκεται σε πολλά μέρη της Ηπείρου.

Εκτός από τον «Αηδόν Μαχαλά» των Ιωαννίνων, τοπωνύμια για τ' αηδόνι υπάρχουν και σ' άλλα μέρη της Ηπείρου. Η Μονή των Ταξιαρχών, κοντά στη Δεπαλίτσα του αλύτρωτου Παγωνίου, βρίσκονταν προ αμνημονεύτων χρόνων στη θέση «Αηδονολαλούσα». (Πιο καθαρό ελληνικό το βορειοηπειρώτικο αυτό τοπωνύμιο από το μισοπούρκικο γιαννιώτικο «Αηδόν Μαχαλάς». Σήμερα την Οστέντσα, κοντά στον Παγωνίσκο, τη λένε, για τα πολλά, χωρίς άλλο, αηδόνια, Αηδονοχώρι.

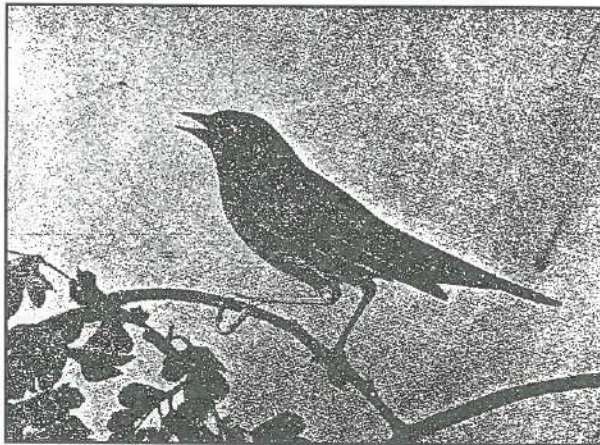
Αλλά και της Θεσπρωτίας τις ακρογιαλιές τις συγκινεί το αηδονολάλημα. Γι' αυτό και ο Θεσπρωτός τραγουδιστής ψάλλει:

«Λάλει μπμπιλη μ'λ άληρε,

Τα ζώα και τα πουλιά στους Ηπειρωτικούς θρύλους

(Αποσπάσματα από το βιβλίο του Ε. Α. Μπόγκα)

Το αηδόνι

λάλει καυμέν' αηδόνι,
λάλει στις ακρογιαλιές
π' αράζουν τα καράβια».

Στο τραγούδι δε της Πάργας τ' αηδόνια πρέπει να σωπάσουν:

«Αηδόνια μη λαλήσετε, μόνο να βουβαθήτε και σεις οι μαύροι τσάμηδες στα μαύρα να ντυθήτε. Τι την Αγιά την πήρανε, στα Γιάννενα τη βάλαν, κι η Πάργα θέλει πόλεμο, θέλει να πολεμήση».

Κι είναι πολύ παθητικό τ' αηδονολάλημα, γιατί, κατά την ελληνική μυθολογία, η Αηδών είχε πατέρα, τον Πανδάρεω και σύζυγο, τον βασιλιά το Ζήθο. Φθονούσε, οαμως, η Αηδών τη συννυφάδα της τη Νιόβη, επειδή αυτή είχε πολλά παιδιά, ενώ η ίδια είχε μονάχα ένα. Και κάποια μέρα θέλοντας να σκοτώσει το μεγαλύτερο παιδί της Νιόβης, κατά λάθος σκότωσε το μονακριβό της παιδί τον Ιτυλο. Οι θεοί συγκινήθηκαν κάποτε από το πολύ το κλάμα και τον μεγάλο θρήνο και την έκαναν αηδόνι, που ως τα σήμερα κλαίει μελωδικά το θάνατο του γιου της. Και δεν ήταν μονάχα η Αηδών, που υπέφερε, αλλά και οι δικοί της συμμερίσθηκαν τη συμφορά και ζήτησαν από τους θεούς και μεταμορφώθηκαν όλοι σε πουλιά. Και έτσι έγιναν ο πατέρας της «Αλιάετος», η μάνα της «Αλκυών», η αδελφή της «Χελιδών», ο αδελφός της «Εποψ», κι ο άνδρας της Πολύτεχνος έγινε «Πελεκάνος». Αυτή είναι η θλιβερή ιστορία του μελαγχολικού κελαιδήματος του Αηδονιού.

Οι Ηπειρώτες το αηδόνι, για το γεμάτο μελαγχολική ανησυχία κελαιδισμό του, το θεωρούν και ως αγγελιοφόρο κακών ειδήσεων. Αυτό μετέφερε και το «κακό μαντάτο» στον τραγικό μύθο του «Γιοφυριού» της Αρτας. Γιατί όταν:

«Σαράντα πέντε μάστοροι κι εξήντα μαθητάδες
τρεις χρόνους εδουλεύανε της Αρτας το γιοφύρι
Ολημερίς χιτίζανε κι από βραδυ γκρεμίσαι
Μοιρολογούν οι μάστοροι και κλαίνι οι μαθητάδες
Αλλοίμονο στους κόπους μας, κρύμα στις δούλεψές μας
Ολημερίς να χιτίζωμε, το βράδυ να γκρεμίσαι».

μικρό ήταν το πουλί, αναφέρει η παράδοση, που φάνηκε από τη δεξιά καμάρα κι άρχισε να τραγουδή με ανθρώπινη φωνή το «κακό μαντάτο» για τη γυναίκα του Πρωτομάστορα.

«Αν δεν στοιχέωσέτ' άνθρωπο, τοίχος δε θεμελιώνει.
Και μη στοιχέωσέτ' ορφανό, μη ξένο, μη διαβήτη,
παρά του Πρωτομάστορα την ώρα η γυναίκα.
Πώρχεται αργά τ' αποταχειά, πώρχετ' αργά στο γιώμα».

Τ' άκουσ' ο Πρωτομάστορας και του θανάτου πέφτει.
Κάνει γραφή και στέλνει την με το πουλί τ' αηδόνι.
Το αηδόνι είναι το μόνο από τα ωδικά πτηνά, που δεν ημπορεί να υποφέρει την αιχμαλωσία. Κλεισμένο σε κλουβί γρήγο-

ρα πεθαίνει από τη μεγάλη του τη λύπη. Αλλά και μικρό όταν το πιάσουν, το αηδόνι δε ζει πάντα.

Στα 1910 στο Κριθαροπάζαρο των Γιαννίνων είχε το καφενείο του ένας θυμόσοφος άνθρωπος. Ήταν μεγάλος θαυμαστής - αν και όχι γραμματισμένος - της «Ημέρας» της Τεργέστης του Χαλκοκονδύλη, που στα καλογραμμένα άρθρα της ενεσάρκωνε τότε τους πόθους του αλύτρωτου ελληνισμού, αλλά' ήταν και μεγάλος «πουλάς». Είχε στο καφενείο του κρεμασμένα σόια - σόια κουβιά με καναρίνια, γαλιάντρες, κοτσούφια και βάλθηκε ν' αποκτήσει και αηδόνι. (Κάποτε μάλιστα του έφυγε ένα καναρίνι από το κλουβί. Αφησε τους καφρέδες (τις καφρέδες, έλεγαν τότε) και το κυνηγούσε στο Κριθαροπάζαρο ρίχνοντας νερό να βρέξει τα φτερά του για να το πιάσει. Ήξαιρε πως δε ζουν τα μεγαλωμένα αηδόνια και παραφύλαξε από το σπίτι του, που ήταν κοντά στη ρεμματιά του Αηδόν Μαχαλά, τις κινήσεις του αηδονιού, βρήκε τη φωλιά κι έκλεψε τα 3-4 μικρά του. Τα έβαλε σ' ένα κουβί ύστερα, το κρέμασε στο παραθύρι του σπιτιού του κι ανάγκασε έτσι τους γονείς των να τα ταΐζουν ανάμεσα από τα σύρματα, τα καναρά. Αλλά δεν έζησαν παρά λίγες μόνο μέρες. Αυτή η απόπειρα του σχωρεμένου Σιούλα Μπούκα έγινε αφορμή να μη ξανάρθει πια τ' αηδόνι άλλη χρονιά στην Καλούτσα. Γενική πίκρα χύθηκε τότε σ' όλους τους Καλουτσινούς, γιατί έχασαν, από μια απερισκεψία, τον καλλίτερο τους ανοιξιάτικο τραγουδιστή.

Και δεν ήταν απλός και τυχαίος τραγουδιστής. Το αηδόνι αυτό του «Μαχαλά» ήταν κάτι το εξαιρετικό. Οι λυρικές του μελωδίες έκαναν αισιόδοξη τη ζωή, κατά τις απαλές και γλυκερές νύχτες του Μαΐου, κι έδιναν φτερά στις απλές ψυχές, κι αυτές πετούσαν ονειροπόλες, έσμιγαν με τη Μητέρα Φύση κι έφταναν ως το Θρόνο της Αθανασίας. Κάποια τέτοια στιγμή ο άγνωστος ηπειρώτης στιχουργός θα έφρασε και το τραγούδι του:

Με γελάσανε τα πουλιά, της άνοιξης τ' αηδόνια.
Με γέλασαν και μουέπανε, πως Χάρος δε με παίρνει...

ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΦΡΑΣΕΙΣ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΛΕΜΕ ΕΤΣΙ

Τρεις και ο κούκος:

Στην εποχή του Οθωνα, μια ομάδα ληστών που δρούσε στην Αττική κυκλώθηκε από απόσπασμα της Χωροφυλακής και αποδεκατίστηκε.

Οι Χωροφύλακες έφτασαν μέχρι το λημέρι της συμμορίας, όπου είχαν καταφύγει οι διασωθέντες από την ομάδα της συμμορίας.

Ο αποσπασματάρχης τους φώναξε παραδοθείτε και εκείνοι απάντησαν παραδινόμαστε. Ο αποσπασματάρχης τους ρώτησε: Πόσοι είστε όλοι; Εκείνοι απάντησαν: Τρεις και ο κούκος, το πουλί που εκείνη την ώρα κελαηδούσε ή τρεις και ο κούκος (σκούφος) του καπετάνιου.

Το έχει δίπορτο:

Η παροιμιώδης αυτή φράση ξεκίνησε από το παιχνίδι «εννιάρα». Σ' αυτό όποιος τα καταφέρει να σχηματίσει «δίπορτο» τότε έχει εξασφαλίσει τη νίκη γιατί μετά από αυτό με λίγες κινήσεις εξουδετερώνει τον αντίπαλό του.

Δυο γάιδαροι μαλώνανε σε ξένο αχυρώνα:

Τη φράση αυτή φέρεται ότι την είπε ο Γέρος του Μωριά ο Θεόδωρος Κολοκωτρώνης όταν άκουσε πως ο Ναπολέων ο Βοναπάρτης που ήταν αυτοκράτορας της Γαλλίας, μάλωνε με το τσάρο της Ρωσίας για το ποιος από τους δυο θα έπαιρνε την Πολωνία.

- Τι είναι αυτή η Πολωνία; ρώτησε ο Κολοκωτρώνης. Τον εξήγησαν ότι ήταν ένα κράτος, μία χώρα, που δεν ήταν ούτε Γαλλική, ούτε Ρωσική και πως τσακωνόνταν οι δυο μεγάλοι ποιοι θα την πάρει. Και τότε ο Κολοκωτρώνης είπε: Δυο γάιδαροι μαλώνουμε σε ξένο αχυρώνα.

ΕΥΘΥΜΑ ΚΑΙ ΕΞΥΠΝΑ

- Πώς ονομάζεται το μικρό κράτος παιδί μου; Κρατίδιο. Και το μικρό κουνούπι; Κουνουπίδιο.

- Καθάρισες παιδί μου τα μήλα πριν τα φας; Βέβαια μαμά. Τις φλούδες τι τις έκανες; Τις έφαγα μετά.

- Γιατί Γιάννη πήρες τέσσερα στα μαθηματικά; Δεν το πήρα εγώ μπαμπά ο δάσκαλος μου το έδωσε.

- Μαμά δεν μου αρέσει το τυρί με τις τρύπες. Σταμάτα να γκρινιάζεις. Τρώγε το τυρί και άσε τις τρύπες στην άκρη του πιάτου σου.

- Στο σιδηροδρομικό σταθμό ενός χωριού ρωτά κάποιος ένα παιδί.

- Ξέρεις παιδί μου πότε φεύγει το τρένο;

Πώς δεν ξέρω; Είμαι γιος του Σταθμάρχη.

Πότε λοιπόν φεύγει; Όταν σφυρίζει ο μπαμπάς μου.

- Κατηγορούμενε γιατί διέρρηξες παρκαρισμένα αυτοκίνητα;

Εν κινήσει δεν μπορούσα κύριε Πρόεδρε.

Σ.Κ.Γ.

Δόμηση εσωτερικού χώρου
Γυψοσανίδες - Ψευδοροφές
Φωτισμός - Διακόσμηση
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΑΡ. ΓΙΩΤΑΚΗΣ

Δουρούτης 2 Ιωάννινα
Τηλ. 68202 - Κιν. 093 - 2323510

ΨΑΡΟΤΑΒΕΡΝΑ
«Η ΤΡΑΤΑ»
ΚΛΕΑΡΧΟΣ ΜΠΕΛΛΟΣ

Το στέκι
για καλοφάνοδες

Ψάρια φρέσκα
Αστακοί
Καραβίδες
Καλαμαράκια
από την Τράτα μας
κατευθύνει στα κάρβουνα
Αξιοπρεπές περιβάλλον

ΠΑΡΑΛΙΑ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ
ΤΗΛ. (0294) 94794

Λίγα απ' όλα ... για όλα

Φίλες και φίλοι γειά σας,

Αρκετοί Μανωλιασσίτες αποδράσαμε και φέτος από τα αστικά κέντρα για να γιορτάσουμε το Πάσχα στο χωριό μας.

Νοιώσαμε εσωτερική αγαλλίαση ζώντας τη πορεία προς το Γολγοθά και την ελπίδα της Ανάστασης.

Ξεμνήσαμε μια καινούρια ζωή, το δράμα της Σταύρωσης διαδέχτηκε το φως της Ανάστασης.

Βιώσαμε ολόψυχα το Πάσχα με χριστουγεννιάτικο περιβάλλον.

Τα νερά δεν πάγωσαν το χειμώνα και πάγωσαν την Άνοιξη. Χιόνια έπεσαν πασχαλιάτικα στην Ολίτσικα από τα χιόνια μέτρα και πάνω.

Στις αρχές του Μάη η ιστορική επίσκεψη του πάπα Ιωάννη Παύλου Β' στην Αθήνα υπήρξε γεγονός σημαντικότητας.

Συγκινητικό επίσης ήταν και το θέαμα του Ποντίφικα με τον Αρχιεπίσκοπο Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρίου Χριστόδουλου στον Άρειο Πάγο, όπου ο Αποστόλος των Εθνών Παύλος οδηγήθηκε για να αναπτύξει τις αρχές της νέας θρησκείας.

Η συγκίνηση που ζήτησε ο Ποντίφικας από τους Ορθόδοξους ήταν μια πράξη γενναιότητας.

Ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών εξέφρασε με τον καλύτερο τρόπο τα αισθήματα του ποιμινίου.

Η επίσκεψη του Πάπα στη χώρα μας ενίσχυσε το κύρος της εκκλησίας της Ελλάδος και προφοδόησε τις ελπίδες για λύση στο πρόβλημα

μεταξύ Ορθόδοξης και Καθολικής εκκλησίας.

Ήταν η πρώτη επίσκεψη Πάπα στην Αθήνα μετά από 1200 χρόνια προσκεκλημένου από την πολιτεία και με τη συγκοπή της Εκκλησίας.

Το λεγόμενο "ασφαλιστικό" είναι ένα θέμα συγκεκριμένο. Οι ασφαλιστικές εισφορές δεν φθάνουν για να καλύψουν τις ασφαλιστικές παροχές και όσο περνούν τα χρόνια μεγαλώνει το έλλειμμα. Πολλοί είναι οι λόγοι που οδήγησαν εκεί: ανεργία, μείωση εργατικού δυναμικού λόγω υπογεννητικότητας, αδήλατη εργασία κ.ά.

Η αγανάκτηση έπληξε τους πολίτες και διαδήλωσαν κατά των νέων ρυθμίσεων και της κλοπής του αποταμιευμένου μόχθου τους από το κράτος.

Η Διεύθυνση Βιομηχανίας δεν έχει χορηγήσει την άδεια εμφιάλωσης στην Εταιρεία AQUA SPRING γιατί δεν έχει δοθεί τελειοτικό δείγμα. Τούτο δε σημαίνει τίποτα, απλά είναι θέμα χρόνου η χορήγηση άδειας εμφιάλωσης και πιθανολογείται το φθινόπωρο.

Η εταιρεία είναι σε διαπραγματεύσεις να συνεργαστεί ή να μεταπωλήσει το νερό στις εταιρείες ΚΟΡΠΗ και ΦΑΓΕ.

Ενα χρόνο τώρα γράφουμε και συζητούμε για τη γεώτρηση στο Κεφαλόβρυσο και τις συνέπειες της στην υδροδότηση του χωριού μας.

Τι νερό πίνουμε ξέρουμε;

Έλεγχος έγινε και ποια ήταν τα αποτελέσματα;

Υπεύθυνος για τον έλεγχο.

Σε ερώτημά μας για την καταλληλότητα του νερού, η Διεύθυνση Υγιεινής της Νομαρχίας Ιωαννίνων μας απάντησε, ότι υπεύθυνος είναι ο δήμος και πως ακόμη δεν έχει αποστείλει τα αποτελέσματα των ελέγχων.

Τέσσερα εικονίσματα «σταυρώνουν» το χωριό μας από το Πάσχα.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή παρήγγειλε, παρέλαβε και τοποθέτησε τέσσερα εικονίσματα στις θέσεις: Γκρόση, Βέγλα, Κλήμα και στη Ράχη (στον Αη-Γιώργη).

Όπως μας διηγούνται οι καλύτεροι, υπήρχαν ξύλινοι σταυροί μέχρι τη δεκαετία του '50 που σταύρωναν το χωριό μας.

Το «σταύρωμα» του χωριού μας σημαίνει προστασία από κάθε κακό.

Ο Αη-Λίας στέκει εκεί σε πείσμα όλων μας που τον έχουμε εγκαταλείψει.

Τον θυμούμαστε κάθε που γιορτάζει, αλλά και τότε τον βλέπουμε από μακριά.

Έχουμε χρέος απέναντι στην ιστορία και στους προγόνους μας να τον συντηρήσουμε.

Όπως όλα δείχνουν, μετά το δεύτερο Αη-Λιά πάμε και για το δεύτερο καμπαναριό. Φαίνεται «το πάθημα δεν έγινε μάθημα».

Ο Αη-Γιώργης ας βάλει το χέρι του!

Καλές και ξένοιαστες διακοπές.

Ο παλιός

Συνέχεια από τη σελίδα 5

Στη συνέχεια γράφει ο κ. Κολιός:

Πέρα όμως απ' αυτό πρέπει να αναλογιστούμε ότι υπάρχουν πάρα πολλές ευθύνες για πολλή αλήθεια. Αν θέλετε, κάποια στιγμή μπορούμε να τα θυμηθούμε.

Ειλικρινά μας είναι δύσκολο να παρακολουθήσουμε τον τρόπο και το πνεύμα του κ. Κολιού. Τι υπαινίσσεται, για ποιες ευθύνες και ποια άλλα θέματα μιλάει δε γνωρίζουμε. Αν εκείνος γνωρίζει δεν έχει παρά να καταθέσει για να βοηθήσει το χωριό μας.

Είναι ευχάριστο να ακούει κανείς για κα(ρ)οσέφες, για τέ-ντζερές, για μαντανιές, τσουρέπια, σκαφίδια, τσαρούκια γιατί είναι πράγματα παραδοσιακά, που μας βοηθούν να ανατρέξουμε στο παρελθόν και να θυμηθούμε κακές ή καλές εμπειρίες μας. Μόνο που εδώ είναι άστοχη η συσχέτιση. Εκτός αν ο σχολιαστής το σχετίζει με το παλιό καμπαναριό και την ανα-στίλωσή του.

Εκείνο που εμένα δεν μου φάνηκε ωραίο και το οποίο πίκρανε όλους όσοι υπέγραψαν για την ανέγερση είτε στην είσοδο είτε στο πίσω μέρος είναι ο απαξιοτικός τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίστηκαν οι υπογράψαντες. Οι φράσεις: «και τι ξέρουν αυτοί που υπογράφουν που βάζουν την υπογραφή τους», νομίζω ότι υποτιμά όλους τους χωριανούς, αλλά και εκείνους που το ξεστόμισε. Δίκαια ένας από τους υπογράψαντες απάντησε με την ερώτηση: «Για σταμάτα. Αλήθεια μας περνάς όλους για χαζούς;» (Δεν αναφέρω άλλες φράσεις που σχολιάζονται αρνητικά από τους χωριανούς, γιατί δεν ήμουν παρών).

Αν οι κάτοικοι δεν είναι ικανοί να κρίνουν πού και πότε να βάλουν την υπογραφή τους, τότε πρέπει να θεωρήσουμε ότι και οι εκλογές είναι άκυρες γιατί οι ψηφοφόροι δεν έχουν επί-γνωση του τι κάνουν.

Πρέπει να ξέρουμε ότι όλοι μας βράζουμε στο ίδιο καζάνι. Και ας μη γεληιάμαστε.

Στο κάτω-κάτω 203 οι υπογραφές εκείνων που θέλουν το καμπαναριό στην είσοδο και 14 θέλουν το καμπαναριό πίσω. Η αρχή της Δημοκρατίας και της πλειοψηφίας δεν έχει θέση.

Με βάση την απογραφή του Μαρτίου του 2000, κατά την οποία απογράφηκαν 301 άτομα μικροί - μεγάλοι, οι 200 υπογραφές ενηλίκων δεν έχουν καμιά σημασία;

Ακόμη και με βάση τις εκάστοτε εκλογές όπου κάθε φορά ο αριθμός των εκλογέων κυμαίνεται στους 320, δεν έχουν θέση οι 200 υπογραφές των ενωριτών.

Λίγη σύνεση θα έπρεπε να περισσεύει!

Σχόλιο:

Οι παραπάνω φράσεις είναι παρ-μένες από συζήτηση που έγινε στο καφενείο και σχολιάζει ο κ. Κολιός (αν και δεν ήταν παρών) σαν δίκαιος κριτής.

Τα λόγια που ειπώθηκαν από μέλος μας απευθυ-νόμενο σε μέλος της Εκκλησιαστι-κής Επιτροπής εί-ναι τα παρακάτω: Το ερώτημα που θέσατε για το κα-μπαναριό είναι παραπλανητικό, δηλ. λέτε στο κό-σμο αν θέλει το κα-μπαναριό μπρο-στά στην είσοδο

Μέρος από τη νότια πλευρά του Ιερού Να- της αυλής ή στο πίσω ού Αγίου Γεωργίου, όπου φαίνεται το κα-μπαναριό και το «χτισμένο» υπόστεγο.

μη μου το ερώτημα θα έπρεπε να είχε τεθεί ως εξής: Θέλετε να επι-σκευάσουμε το καμπαναριό που έχει ο Αη-Γιώργης ή να χτίσουμε ένα καινούριο στην είσοδο της μάνδρας;

Και στη συνέχεια σε ερώτηση του μέλους της Εκκλ. Επιτροπής καλὰ τόσο χωριανοί που υπέγραψαν δεν ξέρουν; Το μέλος μας α-πάντησε με την «επίμαχη» φράση: «Πού ξέρουν για ποιο πράγμα υπέγραψαν» και όχι «τι ξέρουν αυτοί που υπέγραψαν». Κατά τη γνώμη μας το ερώτημα ήταν παραπλανητικό και φυσικό είναι και η απάντηση να είναι παραπλανητική.

Αυτό μάλιστα επιβεβαιώνεται μετά τη μικρή αναφορά για το καμπαναριό στο προηγούμενο φύλλο συγχωριανοί μας σε κατ' ι-διάν συζητήσεις και από τηλεφώνου σπεύδουν να μας πουν πως αν και υπέγραψαν, διαφοροποιούνται γιατί δεν είχαν καταλάβει.

Σαν συγχωριανοί θα θέλαμε το θέμα καμπαναριό να είχε συζη-τηθεί επαρκώς να είχαν γίνει προβολές με φωτογραφίες ή διαφά-νεις των δύο κτιρίων του Αη-Γιώργη και του Πν. Κέντρον με την προσθήκη του σχεδίου του υπό ανέγερση καμπαναριού, να δουν-να φανταστούν - να πληροφορηθούν οι συγχωριανοί μας και μετά να αποφασίσουν.

Η καλύτερη ενημέρωση θα δώσει και τα καλύ-τερα αποτελέσματα. Και όχι άρον άρον κρέμασαν αυτόν. Πρόκειται για ένα σοβαρό θέμα και σαν τέ-τοιο πρέπει να αντιμετωπιστεί φράσεις όπως:

«Εμείς θέλουμε και θα το κάνουμε» ανήκουν σε άλλους καιρούς.

Στο σπίτι του ο καθένας μας μπορεί να κάνει ό,τι θέλει, δεν ισχύει το ίδιο και για τα έργα που α-πευθύνονται σε όλους μας.

Τα ερωτήματα που τίθενται για το καμπαναριό είναι:

- 1) Πώς προέκυψε η ανάγκη ανέγερσης νέου κα-μπαναριού;
- 2) Το καμπαναριό που έχει ο Αη-Γιώργης ακυ-ρώνεται - αχρηστεύεται και γιατί;
- 3) Θα έχουμε δύο καμπαναριά για ποιο σκοπό; Το σίγουρο είναι πως το χτίσιμο ενός νέου κα-μπαναριού δεν έχει καμιά σχέση με τις πραγματι-κές ανάγκες των Μανωλιασσιτών.

Ενα δεύτερο καμπαναριό δεν θα αναβαθμίζει την ποιότητας ζωής των κατοίκων της Μανωλιάσ-σας μόνο θα προσθέσει προβλήματα αισθητικά, λειτουργικά και οικονομικά.

Οι πρόγονοί μας, μας κληροδότησαν τον Αη-Γιώργη έτσι όπως τον ξέρουμε.

Ο αρχιτέκτων-μηχανικός σχεδίασε σύμφωνα με την παράδοση και την εκκλησιαστική αρχιτεκτονική το ναό του Αη-Γιώργη και μεις οφειλουμε να σεβαστούμε δημιουργό και μνημείο.

Προτείνουμε να διορθωθεί ή ενισχυθεί το καμπαναριό του Αη-Γιώργη, να ελευθερωθεί το υπόστεγο στη Νότια πλευρά του ναού που είναι χτισμένο για αποθήκη.

Η Εκκλ. Επιτροπή σε συνεργασία με τους άλλους φορείς δόξα τω θεώ έχει έργα να ασχοληθεί και μάλιστα χρήσιμα όπως: να φτιά-γει η δεξαμενή, να γίνει μελάνη όλου του χώρου με παρτέρια, πά-γκους κ.ά. ώστε ν' αλλάξει η σημερινή εικόνα.

Γράφει ο κ. Κολιός:

Τέλος ένα μικρό-πικρό σχόλιο: Στο τελευταίο φύλλο σας υπάρχει μια άλλη πρόκληση. Τρεις φωτογραφίες με τα ίδια παιδιά, απ' αυτά που βράβευσε η Αδελφότητα! Γιατί; Δεν βρά-βευσε άλλα παιδιά;

Αλήθεια, η Αδελφότητα βράβευσε μόνο τα παιδιά που ζουν και σπουδάζουν στο λεκανοπέδιο της Αθήνας; Τα παιδιά που σπουδάζουν στην επαρχία κάθε πότε τα βραβεύει, αν τα βρα-βεύει η Αδελφότητα; Μήπως κάθε τρία χρόνια; Και το ρωτάω αυτό γιατί για πρώτη φορά στο πανηγύρι του 15αύγουστου το 1998 ο τότε πρόεδρος της Αδελφότητας κ. Αναστ. Λιόντος βράβευσε και τα παιδιά που δεν ζουν στο λεκανοπέδιο της Αθήνας, αλλά πέτυχαν σε ΑΕΙ-ΤΕΙ της Επαρχίας.

Όλοι οι παρευρισκόμενοι χειροκρότησαν και την ενέργειά του και τη φράση του: «Δεν περιοριζόμαστε μόνο στα παιδιά της Αθήνας. Στο πανηγύρι θα βραβεύουμε και τα παιδιά που πετυχαίνουν σε σχολές της Επαρχίας».

Το 1999 δεν τηρήθηκε η υπόσχεση. Γιατί; Δεν ίσχυε η δή-

λωση του Προέδρου; Ήταν «αυθαίρετη και αψυχολόγητη με-μονωμένη ενέργειά του και η Αδελφότητα περιορίζεται μόνο στα παιδιά του λεκανοπεδίου» όπως δήλωσε ο επόμενος Πρό-εδρος κ. Κων. Γιωτάκης;

Αν ναι, τότε γεννιέται το ερώτημα: Η Αδελφότητα δεν εργά-ζεται συλλογικά; Ο Πρόεδρος δεν εκφράζει το Δ.Σ.; Και τότε ο ίδιος Πρόεδρος που απέφυγε να βραβεύσει τα επαρχιωτόπου-λα το καλοκαίρι του 1999, γιατί δέχτηκε να βραβεύσει παιδιά της Επαρχίας το 2001; Ή δεν τα βράβευσε; Τα βράβευσε, νομί-ζω, κι έπραξε άριστα. Τι επιτέλους ισχύει; Η δήλωση του πρώ-ην προέδρου; Η δήλωση του τώως προέδρου; Ή η τελευταία πράξη του τώως προέδρου;

Μήπως για τα παιδιά του 1998-99 εφαρμόστηκε η παροιμία «αμαρτίαι γονέων παιδεύουσι τέκνα»; Μήπως οι εκλογές του 1998 μας θόλωσαν και μας οδήγησαν στη θησαυριό; Και αν αυ-τό, γιατί; Και γιατί μόνο το 1999; Τέλος πάντων. Αυτά τα παιδιά που προβλήθηκε στην τριπλή φωτογραφία δεν έχουν όνομα; Σας στέλνω αντίγραφο παλαιότερης φωτογραφίας με βράβευ-ση και παρακαλώ προσέξτε τη θεζάντα.

Σ' αυτό το χώρο... θ' ανεγερθεί το νέο καμπαναριό! (ιδιοστάσεων 3.50μ. Χ 3.50μ. η βάση Χ 10 μ. το ύψος)

Σχόλιο των «Αχναριών»:

Τα παιδιά που βράβευσε η Αδελφότητα στην εκδήλωσή της, εί-ναι αυτά που εικονίζονται στις φωτογραφίες, τα ίδια ή συγγενείς τους.

Αλλά παιδιά που να πέτυχαν στις περσινές εισαγωγικές εξετά-σεις δεν γνωρίζουμε.

Σχετικά με τη βράβευση των παιδιών το θέμα ετέθη στη Γενική Συνέλευση της Αδελφότητας και απεφάσισε να βραβεύει τα παιδιά των μελών της και όσα παιδιά της Μανωλιάσσης παραβρίσκονται στην εκδήλωση.

Είναι σίγουρο πως σας κουράσαμε με τις επαναλήψεις και γι' αυτό σας ζητούμε συγγνώμη.

Πολλά σχόλια με χαρακτηρισμούς, υπαινιγμούς για διακρί-σεις και αδικίες, παραλείψεις και παραποιήσεις, αναλύσεις και αναφορές στις αρχές της Δημοκρατίας και της πλειοψηφίας α-πό σεβασμό στους αναγνώστες τ' αφήνουμε ασχολίαστα.

Αν η πληροφορόρηση είναι ελλιπής ή είναι παραπληροφόρη-ση, είναι αντικειμενική ή όχι, θα το κρίνετε εσείς.

Η έκδοση της εφημερίδας δεν είναι καθόλου εύκολη υπό-θεση και παρατηρούνται λάθη και παραλείψεις. Προσπαθούμε κάθε φορά για το καλύτερο χωρίς να τα καταφέρουμε όσο θα θέλαμε. Αυτό δε σημαίνει ότι υπάρχει οποιαδήποτε προκατά-ληψη ή σκοπιμότητα.

Ο τόπος μας έχει ανάγκη από προτάσεις για τα προβλήμα-τά του και από αγώνα για να επιλυθούν ο καθένας ας κατα-θέσει τις δυνάμεις του γι' αυτό το τόπο, ώστε να βρεθούν οι καλύτερες.

Αυτές είναι οι αρχές που ασπαζόμαστε.